Mr. C. V. Iyyu *(Kunnamkulam):* I knew Mr. Pisharody when he was the Superintendent of Industries. It was he who started the first Industrial school in the place where I was born and in the constituency which I represent. I was a very young man then and I had personal contact with and admiration for him. Then he spoke to me about the Irish Home rule movement of which he had personal intimate knowledge when he was in Ireland. I knew from him even in those earlier days that he was a sincere believer in his faith and a real sanathanist. You will all be surprised to know that when he returned from England he came with all the good that Western Education can bestow on an Indian and without having any of the evils of the Western Civilisation such as meat eating and other things. In spite of that he performed prayaschithom as he was true to the salt which he ate and very loyal to the people under whom he served. I know him as a man of character, an ideal man to follow, an ideal Departmental Head, though very exacting and very kind to his subordinates. But for him the scale of pay of that Department would not have been revised. He leaves behind him not only his friends or members of his family to mourn his loss; but all the subordinates who have worked under him gratefully remember his name as the person responsible for the revision of salary in the department in which he served.

We must remember the glorious plentiful days of Cochin in those days when he was advisor to the Government on financial affairs. When he retired from public service he retired with a surplus and a revenue to the extent of a crore of rupees by which we were able to construct the Harbour and the Railway and the financial prosperity of this State is greatly or practically due to the fact that Mr. Pisharoti was the Comptroller of Accounts who advised the Government in questions of Finance in those days. Even after retirement he tried to do some work other than the religious devotions with which he was more closely connected. He started a sort of firm for taking up the management of estates which realy was needed, something like a court of wards affair. I had some dealings with him in that connection in the case of a minor who was practically an orphan. Later on this company was not practically patronised by several others because our State was far behind the western countries for taking up such management and popularising such management trusts. I myself through the persuasion of Mr. Pisharoti became one of the promoters of the company and later on when Mr. Pisharoti could not find any encouragement in such practically quasi benevolent concern he himself dropped the scheme and I think it was liquidated later. The latter part of his life was spent in complete devotion. May his soul rest in peace and may his example be followed by all the departmental heads in the State so that they may leave behind them when they pass away grateful subordinates to pray for their souls in the next world.

The motion was unanimously passed all standing

General Discussion on the Budget

Mr. A. Eachara Menon *(Chittur-Rural):* Mr. President, Sir, I heartily congratulate the Government on the lucky dip they had in certain sources of income—Abkari and Ganja, Registration, Railway and Anchal. They have been able to show a surplus of sixteen and odd lakhs after as is usual, overestimating the expenditure and understimating the income. It is gratifying to note that they have expressed that the surplus would be utilised on projects which are very very helpful for the advancement of the the State and which are waiting very long to be handled. If they had added to the list of schemes the Poringalkuth Electric Scheme also we would have made a good start towards postwar reforms. Yesterday the Diwan said in his speech that there is an idea to connect Kollengode with Trichur. I am extremely sorry that the Diwan has left out Chittur which deserves to be connected with Trichur. He said: "It is only about 40 miles from Kollengode to Trichur;" Sir, It is only seven miles to Chittur. If you had connected it before there would not have been this difficulty to transport paddy from Chittur. He also said that the work will be taken up as soon as materials become available after the war. But we don't know whether we will be there. Therefore I request the Diwan to have a strong note that the railway should be from Trichur to Chittur via Kollendgodi. In the speech of the Hon'ble Minister he had harped on the slogan "Food, more food, still more food". In every page you will find that he had said something about that. I should think that if he had kept that in view and done something to make it possible for the people to make food and more food I am sure that he would not have felt such difficulty in making food.

Coming now tlo Panchayats, it is said that the Panchayats were given more power and they have done very were. I am extremly sorry to say that the Panchayat is not working very well. The Panchayats are asked to look after sanitation, lighting and communication. The administration is miserable. In the matter of sanitation there is nobody except in name to supervise

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

the work of the Coolies. It is even doubted if they work on the roads at all. A cooly or two is deputed to a distant village about four miles away from the Head-quarters of the Presidents and nobody knows if they go there at all and if went did any work. There are no maistries. The maistries came to be attached to the office of the Director of Public Health. I do not know why. But the year they have been absorbed into the clerical service. In pre-reform days one road at least would have been constructed every year. After the advent of the present Minister no chance of any road and the opening of the country thereby for the big amount was parcelled out among the Panchayats with the ostensible purpose of being impartial but with the object of placating the Presidents. There have been instances where the amount was so little that the Minister had to order for departmental execution which to say the least had a second checkmeasurement to satisfy the account. They cannot do the lighting because they are not getting kerosene for the last two years.

There are many poromboke lanes interpersing the country which our ancestors had thought necessary for agricultural purposes but which are now encroached upon and made impossible to go along. If these encroachments were removed which can be done with ease the grow more food campaign of the Minister would have been more successful. Did not the Government spend a good amount on road construction in the Hill Paddy scheme. Did not the Government find that but for the roads the enormous amount spent upon the scheme would have been entirely lost. The same effect would have been avoided if these poromboke lanes were made available for the cultivators to take their carts laden with seeds, manure etc. to their fields without maiming themselves by the thorns of the fences put up by the encroachers. This state of the lanes has been brought to the notice of the Government many a time before. Nothing seems to have been done. Has not the Government defaulted in not taking up in hand with agility one of the very necessary things in grow more food campaign. The neglect in this respect had entailed a good loss to the Government in that the paddy which they had controlled had to be taken to the carts on head-loads.

Health Department.—This department is known in villages as the collection department. The officers go there only for collecting work. They also go there when there is epidemic. The Minister says: "Vigorous preventive measures were taken and the attack subsided without much spreading. 36,602 innoculations were conducted. Outbreak of plague also was reported in the outlying villages of Chittur Taluk. Prompt measures were adopted to prevent further infection". One of the prompt measure that he took was that he went to the places. No other measure was taken for a long time. The epidemic officer came to the place after a few days. Unfortunately I was away when he visited the place. I went and enquired what the matter was. There were posted two persons on each of the tolls. They said "we were posted here and they had promised to send medicines". That is the way in which the work was done vigorously.

Mr. V. K. Bhaskara Menon *(Cranganur):* Did anybody die there?

Mr. A. Eachara Menon *(Chittur-Rural):* The plague did not come there. After some time the epidemic officer wanted to innoculate all the people. He had no serum. The Chittur Municipality supplied some and afterwards he brought some. He left the place entrusting the matter with the local Doctor. The other day when I said in this Council about the plague that occurred in Chittur the President almost cruelly made me sit down because the Minister had said that he had no information. Self Government institution were asked to report to the Government as well as to the Director of Public Health. We were under the impression that we were asked to intimate to the Government that they might give us expert advice. We are not experts ourselves and we informed the Government and the Director of Public Health. Nobody came there and no instruction was given. I am pursuaded to think that we were asked to write to these people for statistical purposes alone. Some of the papers as well as the Minister in the speech said that he had been giving greater attention in the matter of giving seed and manure. I had also brought to the notice of the Minister that we had no Veterinary Surgeons for two months. There is nobody to take up the place because the pay is very poor. He had enhanced the pay of the demonstrators, work Superintendents, Assistant Engineer and many others. But he has left out of account the compounders of the Veterinary Surgeons and the Veterinary Surgeons themselves. They get Rs. 15 to 20. In the medical department they get Rs. 16 to 40. In this connection in passing, I have to say that the Chief Medical Officer has enhanced the pay of the nurses but has left out the case of compounders which is very pitiable. In the matter of seed I had occasion to approach the Inspector of Chittur for some seed to my tenants. He coolly said that I would have to go to Trichur and apply for it. My poor tenants thought it better to use the one seed with them rather than go to Trichur and get seed. In the matter of manure the Minister says

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

he has made 25 per cent discount. The manure was being sold in 1118 at a greater price than what was prevalent in British parts. He has made a reduction of 25 per cent now from that price. Now they can get manure for the same price in British parts. So where is the reduction now. The Minister said that there was some distribution of seeds and other things. I do not know why he also has left out Chittur.

Now a word about Police. The greatest boons a Government can bestow on the Governed are freedom of speech, freedom of association and security of person and property. The functionaries the Government have towards the maintenance of these are the Magistracy and the Police. The Magistracy has always been above the Police for the latter has to take orders from the former. The Magistracy should not be a tool in the hands of the Police. The Police Commissioner should not be a bird of passage, much less one who had nothing in common with those for whose benefit he is appointed. We shall see what the Police of Cochin has been of late.

To a question from me the other day the Government said that they had no idea to perpetuate the importation of Police Officers to the State. Whatever meaning the Goverment may attach to those words it is a standing disgrace to the Administration of the State that they have not been able to so constitute the force as to be able to select from among them one to act as Commissioner of Police when he went on leave, even on short leave Sir, Cochin also had troublous times but she had been able with persons who had no special training for the police to their credit as the Head of the Department to steer clear without bloodshed, even without lathi charge. So it was not the draw-back in the preservation of peace that the importation was resorted to. There was something behind it. It would seem to a lay observer that the Government wished in this matter also to tread on the footsteps of their Imperial masters and bring to play maximum cruelty on the poor alleged offenders in cases deliberately misnamed "political". They wanted to implant the tradition now in vogue in British Parts.

Why should God's good men become autocractic and atrocious. The Commissioner of Police on leave was autocratic and imperious enough to ask one of his subordinates to get the District Magistrate of Cochin State while he was engaged in important judicial business. The poor (godfatherless) Magistrate could not leave the Bench all on a sudden and obey the dictates of the Lathi Raj. The Police Raj got enraged and the long and short of it was that the District Magistrate was sacrified at the altar of Policedom. If such a person than whom you cannot find a better man to fill the place of District Magistrate in the State can be got rid of at the instance, at the report of the Police Raj what will be the State of poor men like myself if knowingly or unknowingly the displeasure of the policemen is incurred. The only lesson we have to learn from this is that if we do not subserviently behave towards the Police we suffer. It is for this that importations are made. They have no stake in the country. They can go out of the way with impunity and pack off. These state of circumstances are not entirely their own making. There is the Government ready to part on their back if these preservers of peace commit atrocities. Sir, they held a parade and showed the most loyal subjects of His Highness what mighty force they had and the way the Government would emulate the behaviour in wanton-cruelty to women and children. This is the first of its kind in the annals of Cochin and I hope with better sense prevailing, the last. Rao Bahadur M. Narayana Menon was got down to put the force in order. Hitherto the recruits were taken from the dregs of the society and had no education. They on putting on the uniforms and having "ajamaned" by the vulgar thought they were the masters. But the Rao Bahadur most ingeniously and without their knowledge made them understand that they were the servants of the people and they should show due respect to them. And they behaved as such. But unfortunately his successor, the present incumbent on leave, behaved in such a way as to make his subordinates behave insolently snd arrogently towards the public. In the name of war many atrocities are perpetrated. The executive justice has overstepped the demands of war. There is no freedom of speech, no freedom of association, no security of property and person. These are the available benefits of the importation.

Sir, two of the sons of Cochin were got trained at Vellore and they have been in the department since. There was no charge of inefficiency against them. One had acted as Commissioner of Police for long. Heavens did not fall during his regime. The other has a good service to his credit. If they were found inefficient why were they kept? They should be asked to do some work at the desk, give them the benefit of the present mode of making up the pay by allowances or sent home. From what is obtaining at present it would seem that Commissioner and Deputy Commissioner were got down to implant Police rule—a rule repugnant to all canons of morality and good behaviour.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

The late lamented abdicated Highness of revered memory with his able, large-hearted advisor Sir Albion Bannerji introduced the salutary reform of the separation of the Judiciary from the Executive that an independent judiciary will be a great succour to the subjects of the State, a reform which our great elders in other parts have been trying to get long time since. Recently, last week H. E. H. the Nizam said "There exists in my Dominions complete separation of the executive from the judiciary and this separation is one of the basic features of my administration. "Reign of law". But by the facts mentioned above by the ascendency of the Police in the Government the beloved subjects of His Highness the Maharaja have been deprived of its usefulness. These and other actions of the Government have been hanging heavy on us but we were sitting mum because of our loyalty and of the present time. But, Sir, the latest Administration Report of the Police department was the last straw on the camels back. Sir, on page 6 of the report we find:—"I have had often and bitterly to complain about the inordinate delay in the disposal of cases in courts and yet I have not form noticeable improvement". (The Police Commissioner thinks he is the directing authority of the magistracy.) "I am aware that the works in courts has greatly increased particularly because of the prosecutions under the D.O.T. Act and I still believe that with increased courts and other facilities already created, the conjestion in the courts does not mark credit unless what is called rising to the occasion increased work should stagnate and it stagnates". (Has the C. P. cared to enquire the cause of the stagnation, has he known or enquired how many cases had to be inordinably performed at the instances of the Police) "The Magistrates" Sir, every word breaths of insolence) are rather keen on their official hours of works from 11 to 5 and often their posting are crowded necessitating a large number of Police officers and parties to attend courts although actually they may not take up all cases nor make much progress in any one" The C. P. forgets that the progress depends upon the readiness of the Police to conduct the cases. He wants to sit in Judgment over the judiciary forgeting that the submagistrates are sorely afraid of the Police seeing that their loss suffered for increasing the displeasure of the Lathi Raj. To cite an instance of how the adjournments come about Sir, in Chittur a man was belaboured by the Police and he had to be in the hospital for more than ten days. He has preferred a complaint against the Police. It is more than a year old. Nothing has been done till now since the Police had been excusing themselves one way or other and dragging on the case. The Magistrate seems to be helpless. It is heart-rending to see that the review of the Government appearing over the name of Rama Varmha Tampuran, a talented scion of the Royal Family with good experience in Government ways who had nothing to be afraid of and who will not be seriously affected if he is to chuck off the appointment unlike the poor District Magistrate, had not a single word to say. He did not rise to the occasion when he found that the laudable reform which his ancestor had brought about is cast to the winds. And therefore, the Secretary would not have brought the matter to the notice of the Diwan who is acclaimed by the Public now as a good, impartial, strict person. Cochin people's star is not on the ascendant.

Sir, that occasion having been lost would it be presumptuous in me if I remind you that you are now out of the steel frame and you could give full play to your administrative ability and put a stop to the vagaries of the Police and keep them in their proper places.

Sir, In conclusion I would request you to convey the humble respects of myself and my constituents to His Highness the Maharaja.

The House rose for lunch at 1-30 p.m. and reassembled at 2-30 p.m. with the Hon'ble Diwan President in the Chair

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan *(Vadakkancheri)* : Mr. President, says the Hon'ble Member for Finance, in his statement explaining the Budget, that "the Budget is the annual financial statement showing the probable receipts and payments during the succeeding year". One has indeed to pause and think for himself before he agrees to this definition. The Budget of a State, as I conceive it, Sir, is a programme of work chalked out for the amelioration of the condition of the subjects of the State and an attempt at finding out ways and means to meet the expenditure there of. Viewed from this angle, the Statement that is presented before the House by the Hon'ble Member for Finance is not anything to be congratulated upon. Once again the stereotyped work of the head accountant is repeated.

A cursory look at the book put into the hands of the Hon'ble Members discloses on the receipt-side that the total budgetted revenue of Rs. 185·39 lakhs takes in 42·28 lakhs of "tainted money" obtained by drugging the people, another 15 lakhs from Excess Profits Tax the incidence thereof falling on the consumers and 18·76 from Forests by depleting our Forest wealth—a process which may mildly be described as misappropriation of funds that legitimately belongs to our posterity.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Examining the expenditure side of the Budget do we find any decent sum ear-marked for being spent on matters which go to enhance the happiness of the masses ? "No", can only be the laconic answer to this querry ! Let me not however be misunderstood as not appreciating the few good things that the Government propose to do in the course of the next year. I do acknowledge and appreciate them. But I am constrained to observe, Sir, that barring a few items of expenditure like the provision of mid-day meal for School Children; for attempting to figt the scourge of hook-worm and malaria, for the partial prevention of vagrancy for improvement of minor irrigation works; for opening of manure depots in almost all the Panchayat areas and distribution of manure from these depots; allotment for a beginning, just a beginning only, in the line of starting or aiding cottage industries, the great bulk of the tax-payers' contribution to the State ex-chequer is seen to be spent on running the objectionally top heavy administration. It is time, Mr. President, that the Government of Cochin do cry halt to the creation of new and highly paid posts and increasing the number of employees in the various departments of State administration.

Let us pause and see if the Government propose to do anything to ease the miserable position of the agriculturist by doing anything to get him the necessary cattle for ploughing his lands. Is the getting of a quota of 600 cattle to the State in place of 20,000 heads of cattle per year used to be purchased from British markets in normal times anything like encouraging the cultivator to take to more of agriculture ? Is the question of agricultural implements, the price for which had been rocketting for the last 2 years successfully solved or solved in time ? Have the Government provided at least the revised figures of 1119 for Dietary Charges in hospitals for the next years ? Does not the constancy of the figure of Rs. 1,75,000 for cost of medicine in the Budget of 1119 the revised figures thereof and in the provision for the next year also exhibit the absolute callousness of the Government with regard to the care of the sick ? Are not many patients who resort to our hospitals thrown on the caprices of the profiteer in drugs and medicines ? Have the Government provided even a single pie for the Industrialisation of the State which alone will save the future of Cochin ? Are not the observations of the head of the administration in paragraph 17 of the speech delivered in this House yesterday implied admissions that the State is not itself prepared to soil its hands by venturing upon the starting of any major industry in the State for which there is abundant scope and crying necessity ? Is Cottage Industry either started or aided to the extent necessary and commensurate with the immense possibilities thereof ? Have the Government done anything to make Primary Education universal by resorting to the only known method of compulsion ? Is any attempt made to irradicate adult illiteracy in the State ? I am sorry, Mr. President, that the record of the Government of Cochin in these and similar lines is simply poor.

Let me now make a few passing observations on what the tax-payer feels about what is obtaining in the management of the affairs of the State. The publication of the administration report both Central and Departmental long beyond the natural 10 months can certainly not speak highly of the highly paid Secretariat. The failure of the administration to audit the accounts of 1118 of a growing department like that of the Civil Supplies Department is criminal in spite of the apologia contained in the speech of the Head of the Administration. What again, I ask, Sir, is the use of supplying the Hon'ble Members of this House with the proceedings of the deliberations of this House months after they are over ?

A word about the recruitment to the services. It smacks of nepotism. The services are seen to be suffering from an over-dose of the blue blood in it. The claims of deserving service men are often overlooked, at times to appease the clamour of scheming and noisy communalists, at times to push up a favourite, often forgetting the existence of the silent and the non-agitating with no God-fathers for them. The importation into the State of outsiders to man its services cannot escape the strong protest of this House however eminent and efficient the imported gentlemen be. I can well understand the getting down from outside of an expert for particular purposes and for short periods when there is need for some. But the importation from outside when there is local stuff with the necessary qualification, character and efficiency, available in plenty must and will be objected to. The exploits of one of such importations was referred to at length by the Hon'ble Member who preceeded me. The observations made by the imported Commissioner of Police who is now on leave at page 6 of the administration report of the Police Department for 1118 are far in excess of what a departmental administration report can or ought to contain. It is indeed a pity that the Government have allowed that portion of the report to be retained there in. It is the intention of the Government of Cochin that a Police Commissioner is to sit in judgment over the work of the magistracy of the State.

A voice : Please read the portion.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan *(Vadakkancheri):* No, Sir, I refuse to read it once again to the House. The reading of it once again is a disgrace to all concerned. The occasion for the objectionable observation was this. Under the sub-head in the report, "disposal of cases by Courts in 1118" the imported Commissioner of Police has stated that "out of 2,462 cases for trial the disposal was 1,605 convicted, 117 acquitted or discharged or charge withdrawn, 123 compounded or struck off and 2 sent to block register" and instead of closing that paragraph by noting that 615 cases were pending trial at the end of the year he is seen to have indulged, Sir, in criticising the magistracy of the State. This is the first time, Sir, that the administration report of the Police Department contains observations which are a disgrace to the Commissioner himself and to the Government who allowed the passage to remain where it now is. I would earnestly request, Mr. President, the Head of the Administration to have this passaage appearing at pages 6 and 7 of the report expunged.

I was pointing out, Sir, some of the objectionable features in the method of recruitment to the services. These undesirable things are sure to make the services discontended with all that comes in its train. The earlier it is put a stop to the better for all concerned.

Dame Rumour proclaims, Mr. President, that corruption is gradually creeping into the services. Corruption is not easily definable. It need not always be a money payment by the seducer. It takes various forms subtle in nature and not easily detectable but capable of producing effects more telling than those produced by money. I shall not expatiate. Only the attention of the Government is drawn to it for timely appropriate action.

The unenviable plight of the service man in these days calls for very sympathetic consideration by the Government. The reactions of the war have been to raise the price of food stuffs and other necessaries of life. The service man, with his fixed income is the one who is the most heart-hit by the phenominon. I do acknowledge, Sir, what has been done by the Government for him. But my complaint, Sir, is that what is done by the Government is not sufficient. I reserved my detailed comments to the cut motion tabled by me in this behalf. For the present I shall content myself by observing that till the prices of the necessaries of life come down to normal the employee in the lowest ranges of the Government service should get at least a rupee per day which is much lower than what a cooly gets per day. I shall also emphasise, Sir, that the upper limit of such raising of salaries must be Rs. 300 instead of Rs. 200 a month as at present.

The persistent demands made by the people of the State through this Hon'ble House and otherwise for associating them with the administration of the State had been partially met by the transference of a few departments to be administered by a Minister. Full six years have gone by since then. Demands for the transference of more departments of a nation-building nature have been made continuously after the working of the reforms for two years. Unanimous decisions have been taken by this Hon'ble House in this behalf. But no response has as yet come from the powers that be. If the publication that is seen in the Madras Mail of Saturday last reflects the true position of the Government, I am constrained to observe, Mr. President, this House shall be forced to cause the administration of the State to be carried on by certification. We do not wish for it. But we shall not, hesitate to act if we are compelled. I have done.

Mr. A. B. Salem *(Mattancheri):* Sir, once a year we get a chance of dreaming of the future of the State and this is one of those rare opportunities we get. I shall dream for this little State in which we have lived for thousands of years a constitutional reform in the spirit in which it ought to be given. We have all read in the papers that a country must have a Government suited to its genius and the wholesale copying of democratic institutions as understood in English literature is not always good in India. Taking that into consideration, I think nevertheless humanity is the same everywhere. If the Cochin State can produce men to man her affairs it is our duty to struggle to have such an institution in which all our affairs shall be managed by ourselves. I do not think any country in Europe would consent to be governed by people from outside simply because the outsiders may have a better industrialised civilisation, better facilitlies of commerce, money, etc. They would not permit it. Similarly I think that the time has come with the spread of education in Cochin when Cochinites should be ruled by Cochinites. I therefore think, Sir, in that line and request you to convey our wishes to the proper quarters, *i. e.*, to both our Maharaja as well as the Government of India who have an overlordship over us to allow us to manage our affairs as best as we can. I would respectfully say that the Speaker in this House should be an elected one, or a non-official appointed to the place. (Hear, hear). To have the Head of the Administration in the Chair to call out 'order, order' when we get up and to stifle us is not according to the spirit of the times. We have been agitating here even to

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

say that those who occupy the Chair must be absolutely independent and one who could not even be accused of a taint of siding with beaurocracy. Therefore, it is incumbent in any independent constitution to have this institution where public opinion is focussed absolutely independent. It must be free from the hands of the administration. Instead of the executive being subordinated to the legislature, we have here the spectacle of the legislature being subordinated to the executive. That is a topsyturvy system. The sooner we mend it the better it is for all concerned. Therefore, as a first piece of reform I suggest that the Speaker in this House should be a non official either appointed or elected. (Several voices. Elected). I have no quarrel upon that.

Then, Sir, we have introduced a democratic system of elections into the State. With what result? We have 20 years' experience. There have been occasions when it was said that the best man cannot get into the Council. The man with the long purse won the elections. Money will always play in any country at all times. There is no gainsaying the fact. To me it seems that half the number of seats of this House should be thrown open to the election and half the number should be nominated (Cries of 'No. No'). by His Highness out of non-officials of standing, learning and status over the age of 45. (Laughter).

Mr. V. K. Bhaskara Menon *(Cranganur)* : Why not 55?

Mr. A. B. Salem *(Mattancheri)* : Better still. In that case we would get men of learning, status and standing also into the council and election will also take place. If you think that all members are coming here out of the respect that they command in the constituency, out of the influence that they have among the people, then I join issue and say that it is not so.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan *(Vadakkancheri)* : We can only be sorry.

Mr. A. B. Salem *(Mattancheri)* : How many times have you been sorry yourself?

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan *(Vadakkancheri)* : Not even once.

Mr. A. B. Salem *(Mattancheri)* : My view is that I would like to see in the Cochin State a Council of Ministers administering all the subjects. There is no difficulty for it. All the difficulties that have been told are imaginary. Anyone can do this work. When Sir T. Vijayaraghavachari was the Diwan of Cochin he said 'Anybody can be the Diwan of Cochin'. There is no difficulty. The administration will go on. If you have a Council of Ministers nothing is going to happen. We have been crying for that for 20 years. In the adjoining Province they have passed the 1935 Act and self-government is actually working there. But on this side of the Shoranur River we must have this antequated, antedeluvian system. It is not fair to the people of Cochin. And along with the Council of Ministers for continuity of purpose and for stability of administration, as we have a large Royal Family there may be a council of Princes also associated with the Government, who can give salutory advice to the Ministers that come and there will be fixity and continuity, of purposes and both the sides—the ruling part, and the Governed part will join hands and carry on the administration. I would, therefore, suggest such a system.

Sir, as for the civil services, no doubt, communal representation must be there. But if you sacrifice efficiency at the alter of communal representation, woe be the day to Cochin. As a matter of fact we have seen the inefficiency of the present administration. I would put it down to over-communal representation. Sir, what have you said in your own budget speech. You have not given the accounts of the Food Department for 1118 and 1119. What was the difficulty to organise the accounts department? When you are going to run a business, all money going out should be entered in a book and all money coming in should be entered in a book. All vouchers must be there. What is the difficulty? If you had laid down the system why do you not carry it out? If it is not carried out this House is entitled to know why. This is not child's play. Suppose the Income-tax Officer was told by a merchant that some of his accounts are at Alleppy and some at Karachi. The Income-tax Officer will say "I will give you one adjournment ? No further". Now you have come into the trading business and you see the difficulties. Why? whatever money has gone out and whatever money has come in can always be calculated. You say from depot to depot things have been taken and that you have not got accounts. Will any sane man send goods from one branch to another without accounts ? *(Hear, hear)*. It spells very badly for the administration to make that confession and I should say that this kind of things should be put down ruthlessly and vigorously. What was the Comptroller of Accounts doing all the time. (A voice. Watching). Watching what? Money going to the extent of crorers of rupees for food stuffs, grain purchase and other things and no accounts! I stop there, Sir, I only want to say that inefficiency has grown in the services because you have sacrified all efficiency at the altar of over-communal representation.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Rao Sahib K. Ayyappan *(Ezhuvas-Kanayannur):* Was this due to communal representation ?

Mr. A. B. Salem *(Mattancheri):* You send out people who are not competent.

Rao Sahib K. Ayyappan *(Ezhuvas-Kanayannur):* Were these people sent for communal considerations ?

Mr. A. B. Salem *(Mattancheri):* A good many of them have been selected. Sir, why should a man who comes from a backward community because he belongs to the backward community be appointed ? My argument is that you must man the services with the best men available in the country, and if you go upon any other consideration all these difficulties will be in your way. That is all what I have to say. My community people will not come in large numbers and I have got no quarrel. We stand for efficiency and we will continue to stand on that ground. The sooner we get a further instalment of responsible government the more thankful we will be, Sir, to you for leading us into that. You have come from a Province where you have seen how difficult it is for Ministers to govern. No doubt, let us also pass through those difficulties. If we do not face those difficulties we will not go any further. So let us face those difficulties. Let us learn from failures and mistakes and achieve progress. At times it may be necessary to bring in fresh blood also. We will not object. But otherwise, our State must be governed by the talents inside the State.

Sir, in giving dearness allowance all round you forgot the poor legislators. The legislators get one rupee more added to their allowance. This House passed a bill some years ago. Two Diwans have come and gone and nothing is said. Is that courtsey to this House ? Is that correct procedure ? After having accepted the Government of Cochin Act I say it is not correct. Otherwise, it wonld have been perfectly in order. We may pass anything in this irresponsible House. You responsible people can ignore it. But having given an element of responsibility to the House and House having passed not a resolution which is only advisory but a Bill that was brought on the anvil of the House and passed with the Government opposing, it is very unfair.

Mr. A. V. Moothedan *(Chalakkudi):* They remained neutral.

Mr. A. B. Salem *(Mattancheri):* Sir, I now pass on to reconstruction schemes. I am afraid that the reconstruction schemes are not reconstruction schemes at all. You are giving one anna a day for a boy for his mid-day meal. What can you get for one anna? Two plantains! If Government is giving at less than cost price they may get something to eat. Sir, that is a very inadequate provision. Then it has to cover the overhead charges of cooking, fuel etc. If you are tackling such propositions tackle them with boldness. Tackle it with all its implications. Let the country pay for it. You tax the country. There is no objection. It is for the purpose of feeding our own people. Don't resort to half measures. Either have full measures or have no measures at all. Food, clothes and shelter, these are the three requisites that every individual must have. Every man must have free speech, free association, free worship and food in plenty. He must work for it. Clothes ample, but he must work for it. Shelter ample, provided he works for it. We must compel everybody to work. Indebtedness of the agriculturists is the greatest difficulty in the matter. How are you going to tackle the problem in reconstruction ? You are still hanging the millstone of indebtedness round his neck. Then fragmentation. Wipe it off. Have co-operative societies and co-operative production and co-operative marketing. Make money for the people, and spend it for the people. Otherwise, you will continue to have this indebtedness round your neck. And the fragmentation of wet lands will be a bane in the country. As regards wet lands, Sir, it is imperative that you should acquire the entire land in the country, place it under co-operative societies for better production of food from those lands. If you have no money I suggest to you land-bonds to pay at the end of 30 years, and pay a small interest in the meantime and all the people who own the wet lands should be made compulsorily members of a co-operative society which should cultivate the the land for best purposes.

Now I will come to security provisions. It is well known that even in England the Beveridge plan is being considered all over the country while we have prayed here as early as 20 years ago for old age pension, widows' pension, orphans' pension, etc. Then it was not looked at by the Government. Today the Government have awakened and they are feeding school children to the extent of three lakhs, beggar relief to the extent of Rs. 50,000, soldiers' orphan children shall be provided with educational concessions. Make widows' pension. Make orphans' pension, unemployment pension. All these things can be done without touching one pie of your revenue as it at present stands. This can all be made by self-contained provisions to which the labourer himself and his employer shall both contribute and that fund may be administered properly by the Government. Why not boldly go into it?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Then control. You are coming and controlling things. Who asked you to come and control things? This morning a remark was made that it was not possible for a handul of officials to control all these things. Why do you come and attempt? There would be no black market if there was no control. Let us see what the control has done. In this House I suggested the opening of a big store three years ago and the stocking of rice for about 6 months' demand in the State. I said "let some money be thrown away", The suggestion was not looked at. They said "we are going to have control". Control for what. Prices. "Prices must be kept down. Otherwise the poor man will suffer". You entered the field. With what result? A bag of rice costing Rs. 8 now fetches 32 rupees. What have you done except increasing the prices yourself? Therefore, I think the whole thing is a mistake. What you have to do is to see that unnecessary profiteering did not take place. That would have been enough. There are methods for that. I will tell you. In the case of procurement there is difficulty in this country full of barriers. If there were no barriers it would not have been difficult. If you put control in one place and no control in other places it is difficult. Procurement can be done by the Government and distribution can be effected through ordinary channels as is done in Travancore. You have controlled egg. But we connot get one egg! The eggs come from Travancore but eggs cannot be sold freely here. In these hard times when a few are making money and the majority are finding it difficult to make both ends meet you want us to put 4 annas and 8 annas stamps in avery paper connected with food supply. In Travancore there is no stamp for any application connected with food matters. Even to the Diwan we can put in a petition without stamp if it is connected with food matters.

Then, Sir regarding prosecutions.....

Mr. President: I will remind the Hon'ble Member that his time is nearly up. I will give him two minutes.

Mr. A. B. Salem *(Mattancheri)*: Thanks, Two minutes is enough even to go from one end of the world to the other.

Prosecution for food control. That also is not very correct unless in appropriate cases. You prosecute an ordinary woman going with a little rice. That is not fair. People do not know these defence rules. Even a lawyer cannot understand all the defence rules and ordinances that have been published. I would say that these rules must be very sympathetically administered.

Now, I will come to my own Mattancheri needs. There our roads are not good. There our hospital nurses are not housed properly. We have not got that Pandikkudi road. Then there is the Kuvappadam scheme. That also is hanging fin. I would request the Diwan to kindly look into the matter and see what can be done in these days. I am aware that labour will be difficult to get. But the works in the Willingdon Island will soon finish and this scheme will give ample work to the people.

Then, Sir, your own committee has given a very good report regarding agriculture in the State, I mean the report of Mr. I. Raman Menon. I studied that report over and over again. I feel confident that everybody who studies that report would join with me in thinking that Cochin, if it adopts his scheme would certainly be a self-contained unit at least in the matter of raising paddy necessary for the State. There will be ample paddy for all our people and I request the Government most earnestly to give its attention for the promotion of agriculture on the lines the clever Agricultural Superintendent of the Cochin State, that he was formerly, has laid down, I would request the Government to go over and over that report in detail and the Government will find a mine of practical steps to be taken for making Cochin a self-contained area. With thess few words I resume my seat.

Mr. T. A. Ramachandra Ayyar *(Nellayi)*: Mr. President, Sir, I must crave the indulgence of the House for beginning my speech on the Budget on a personal note. I have just completed sixty years of my existence and I feel proud in thinking that very nearly 1/3 of my life so far has been spent as a member of this House and in the service of the people whom I have the honour to represent. Looking back through the corridors of time I am tempted to indulge in a short review of the ninteen years and four months that this Council has been in existence since it was inaugurated on Friday, the 21st of Meenam 1100. The opening years of its existence were as the proceedings of those early days would amply demonstrate years of hard work and fearless criticism of the powers that be. There was more of union and team work and of constructive suggestions in those years than are in evidence to-day. There were, it cannot be denied, occasional differences of opinion and domestic disagreements among tne Members, but they were never allowed to stand in the way of putting up united front whenever occasion demanded it or to foster communal and sectarian squabbles. It is unnecessary to go into the

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

causes of the change that has now come in the life of the non-official members of the Council in these and other matters or to apportion the blame among the communities, parties or individuals. It is only necessary to point out that in the absence of cohesion and union among the various parties in this House nothing tangible can be expected in the way of the rights and privileges of this House or an expansion of representative Government, for which this House has been fighting all along with unabated vigour and persistance. I take this occasion to point out as I have pointed on many occasions before that there is no difference of opinion or conflict of views among us on the the vital question of increasingly associating the members of this House and through them the people of the State with the day to-day administration. Nearly six years have rolled by since a few departments of Government, some of them which could by no means be called major ones were placed in the keeping of a popular Minister. However, much I may disagree with individual actions of the Ministers we have had on some matters, I have no hesitation to state that the time has come for His Highness the Maharaja to appoint a few more Ministers and confide into their keeping most of the major departments which now fall under the category of Reserved. If the Government feel that such a step is neither desirable nor expedient they should in all fairness place before us their reasons instead of trying to take shelter under high-sounding but meaningless phrases such as "evolution by degrees and progressive attainment of the ultimate goal". And if these reasons appeal to me I for my part would reduce my demand to one for the establishment of governing Board for each department composed of two members of this House, one other eminent and fully qualified from outside, the head of the department concerned and the Diwan. The decisions of these Boards should be final on all matters of policy and of national importance, subject in all cases to the sanction of His Highness the Maharaja—Boards like this exist elsewhere under various names such as Board of Education, Board of Public Health, Board of Agriculture and under various other names; and there is no reason so far as I can see why Boards like these should not be called into existence in this State also if there is any reluctance on the part of the Government to appoint any more Ministers at present. After all there is no magic in names. Ministers or Boards, what we and the people of the State whom we have the honour to represent ask for is to have the right and the power to do the things which concern us ourselves.

I do not propose to make a detailed or lengthy criticism on the Budget that has been presented to the House for the simple reason that I also realise that it is a war-time Budget with all its limitations and advantages.

Advantages of course consists in a general all-round increase in income and the disadvantages lie in the difficulty of taking up large schemes of Public utility. I was very much disappointed when I went through the budget in not finding any evidence in the Budget of the Hydro-electric scheme being taken up immediately by the Government. But I am glad to note in the Diwan President's speech that the matter is in the active consideration of the Government.

The mere grant of a couple of lakhs of rupees to the Minister for Rural Development cannot perform miracles in the way of betterment of agricultural conditions in the State. In my opinion atleast ten times the amount should have been allotted in the way of expenditure in the interest of agriculture, if there is to be any permanent increase in the food position of the State. It is impossible in the nature of things to effect the ryots of this country with their innate and long standing conservatism to take the initiative in improving the cultivated and cultivable lands in their possession. It would I think be generally agreed that the government should come to their rescue and by subsidies of money in deserving cases and free grants of improved patterns of agricultural implements to enable them to raise more out of their lands than they do now. Proper and timely encouragements should be given to private enterprises willing to start factories and business concerns to the manufacture and distribution of agricultural implements and what is equally important, fertilisers. The dearth of plough cattle is being severely felt by the cultivators of the soil and it would have been a good thing if the government had earmarked a reasonable sum of money for the purchase of strong serviceable cattle from outside sources for being placed at the disposal of the agriculturists throughout the State wherever necessary on easy and concessional terms. With regard to this vital and urgent problem, on the successful solution of which the present and future propserity of the State is irrevocably based, it is exceedingly unpleasant to find that no attempt is seen made to tackle it in a manner which inspires confidence. A reference to the Minister's speech will show that for solving the cattle problem in the State what the Government has been able to achieve is the purchase of 600 cattles of all sorts from British India. I concede that there are certain other measures explained in the Hon'ble Minister's speech. But I ask this House whether this limited progress in a country where the preoccupation of the people is agriculture can be regarded as even an attempt to touch the problem. We would

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

have pardoned this neglect in one who had no knowledge of agriculture and agricultural needs. But this stinginess coming from one who is a farmer himself and who was in 1118 and 1119 to quote the words of a previous Diwan 'the biggest farmer in the State,' we are not prepared to excuse. Sir, we are not prepared to tolerate this sort of frivolous tackling of major problems. There is no meaning at all in moaning over the ineffectiveness of all his attempts. If in spite of all his rigorous attempts to move the reserved half which is in charge of the political and foreign policy of the State to move the powers which alone have got the needed supply for us I say the only self-respecting thing that he can do is to resign this show and come and fight in the ranks for the attainment of a state of things when there won't be any need for any Minister to get the assistance of non-representatives of the electorates. There is an intensive grow more food campaign led by the Hon'ble Minister and if this gorgeous number of 600 cattle is all that he can get for the successful conduct of the State-wide campaign then I say that he has been successful to the extent of getting a few more cattle to be consumed.

I pass on to post-war problems about which so much is heard now a days. The problems are however by no means new. They existed even before the war, although they were neglected by government who refused to look into the future relying upon a present which the thought was all satisfying until the war came and gave them a point and an importance which had to be recognised. But truly post-war development of a country means nothing more or less than an increase in the start of life and comfort of its inhabitants in all direction and it is obvious that the formation of a scheme of post-war development touching all points in the lives of the people can never be done by a single officer appointed for the purpose however clever he is. He cannot be expected to be familiar with all branches of governmental activities. The close co-operation of competent people outside the charmed government circles is absolutely essential if a successful scheme has to be drawn up. The formation of a committee or committees of eminent and specially qualified people of the State is in my opinion highly desirable. There is no evidence in the budget that the Government propose to take any steps in this direction. One finds himself on delicate ground whenever he attempts to offer criticism on the Food Supply Department. They are engaged we are always told on the vital task of finding food for the inhabitants of the State. Any criticisms or suggestions offered for the betterment of its working are always regarded as obstacles in the way of its smooth working. But it has long been apparent to everybody that activities of this department in some directions do require careful revision at the hands of the Government. Take for instance the ban on the export of tapioca from the State. It has had just the contrary effect to what the Government expected. The present position can be summarised in one sentence. It is a case of tapioca, tapioca everywhere and not a man who wants it. It is time that the Government should make careful enquiries just to find out what the spectacle is due to. If it is the result of overproduction it is time that we are permitted a considerable portion of it to be used for other purposes such as starch or manufactured food.

മിസ്റ്റർ കെ. എസ്സ്. പണിക്കർ: സർ, കൊല്ലത്തിലൊരിക്കൽ ഇവിടത്തെ ആയവ്യയ കണക്കിനെപ്പറ്റി വിമർശിക്കുവാൻ കിട്ടുന്ന ഒരവസരമാണിതു്. പതിനാറു ലക്ഷത്തിൽപരം ഉറുപ്പിക മിച്ചമായിട്ടുള്ള ഒരു ബഡ്ജറാണ് ഞങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ വച്ചിരിക്കുന്നതു്. ഇപ്പോൾ പതിനാറുലക്ഷം ഉറുപ്പിക മിച്ചം കാണിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഓരോ കൌൺസിൽ സമയത്തും സപ്ലിമെൻററി ഗ്രാൻറായി കൊണ്ടുവരുന്ന തുക നോക്കുമ്പോൾ കൊല്ലാവസാനത്തിൽ ബഡ്ജററിൽ സംഖ്യ പോരാതെ വരുമെന്നാണു് അനുമാനിക്കേണ്ടതു്. ഇതിനുപുറമെ ഉപ്പു മനുഷ്യക്കു കൂടാതെകഴികയില്ല. ഉപ്പിൻെറ കയ്യ്ത്തിൽ ഗവൺമെണ്ടു ഒരു ടെണ്ടർ സ്വീകരിച്ചു. ആ ടെണ്ടറിൻെറ പിശകുമൂലം രണ്ടാമതും അതിനു ടെണ്ടർ വെക്കേണ്ടതായി വന്നിട്ടുണ്ടു്. ഇങ്ങിനെയുള്ള നഷ്ടത്തിനുംകൂടി സപ്ലിമെൻററി ഗ്രാൻറു കൊണ്ടുവന്നു കഴിയുമ്പോൾ ഈ സർപ്ലസു കൊല്ലാവസാനത്തിൽ കാണുവാൻ ഇടയില്ല. ഈ തരത്തിൽ സർപ്ലസു കാണിക്കുന്ന ഒരു ബഡ്ജററ് ഏതൊരു പരിഷ്കൃത ഗവൺമെൻറിൻെറതായാലും ഒരു നല്ല ബഡ്ജററായി വിചാരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല.

സർക്കാർ ജീവനക്കാരായ അനവധി സാധുജനങ്ങൾ പട്ടിണികിടന്നു പൊരിയുമ്പോൾ അവർക്കു ഒരുനേരത്തെ ഭക്ഷണത്തിനുള്ളവഴികൂടി കൊടുക്കുവാൻ മുതിരാതെ ഗവൺമെൻറു ബഡ്ജററിൽ സർപ്ലസു കാണിക്കുന്നതിൽ എന്തർത്ഥമാണുള്ളതു്. സാധു അദ്ധ്യാപകന്മാർ ഇപ്പോഴും പതിനേഴു രൂപായിൽ കിടന്നു നരകിക്കുമ്പോൾ, സ്വന്തം നാടുംവീടും വിട്ടു അവർ അന്യനാട്ടിൽപോയി കഷ്ടപ്പെടുന്നതു കാണുവാൻ കണ്ണിൽ രക്തമില്ലാത്ത നമ്മുടെ ഗവൺമെൻറു ഇങ്ങിനെ സർപ്ലസു കാണിക്കുന്നതിൽ ഒരർത്ഥവുമില്ല. ക്ഷാമബത്ത ഇപ്പോൾ അനു

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

വടിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ ക്ഷാമബത്ത ബഡ്ജറ്റ് സമ്മേളനം കൂടുന്നതിനുമുമ്പ് കൂടിയതിന്റെ ഉദ്ദേശം ഒരുപക്ഷെ ഈ ബഡ്ജറ്റ് സമ്മേളനത്തിൽ അതിനെസംബന്ധിച്ചു യാതൊന്നും ആക്ഷേപിക്കാതിരിക്കുവാൻവേണ്ടി ഗവമ്മെൻറ് കൈക്കൊണ്ട ഒരു പൂച്ചുവിദ്യയാണെന്നാണ് ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നത്.

ഫുഡ്സപ്ലൈയിസു ഡിപ്പാർട്ട്മെൻറിൽ കുറെ പിശകുകളൊക്കെയുണ്ടെങ്കിലും ഇത്രയും വിജയപ്രദമായി നടത്തുന്ന ഒരു ഡിപ്പാർട്ട്മെൻറ് ഇൻഡ്യയിൽ മറ്റൊരിടത്തുമില്ല എന്നുള്ളതു് സ്വപ്രകാരേണയും സമ്മതിക്കേണ്ട ഒരു പരമാർത്ഥമാണു്. അതിനു ഫുഡ്ഡിപ്പാർട്ട്മെൻറിന്റെ നായകത്വം വഹിക്കുന്ന അദ്ദേഹത്തെ ഞാൻ അനുമോദിക്കുന്നു.

കോൾകൃഷി കഴിഞ്ഞകൊല്ലം മുങ്ങി നശിക്കുവാൻ ഇടവന്നതുകൊണ്ടു ഇക്കൊല്ലം കാലെക്കൂട്ടിതന്നെ ഗവമ്മെൻറിൽനിന്നു നേരിട്ടു ഇഞ്ചിൻവഞ്ചി കൃഷി വിജയപ്രദമായി നടത്തുവാൻ സാധിച്ചതിനു പൊതുമരാമത്തു വകുപ്പദ്ധ്യക്ഷനെ ഞാൻ അനുമോദിക്കുന്നു.

കൊച്ചിഗവമ്മെൻറ് ഇപ്പോൾ നടത്തുന്ന നിയമനങ്ങളെസംബന്ധിച്ചു അല്പമൊന്നുവിമർശിക്കാതെ തരമില്ല. ഈഴവ സമുദായത്തെസംബന്ധിച്ചിടത്തോളം രണ്ടു വകുപ്പദ്ധ്യക്ഷന്മാർ ഇവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവരെ രണ്ടുപേരേയും അവിടെനിന്നും മാറ്റി ഓരൊ മുക്കിലും മൂലയിലുമാക്കി. ഈഴവരിൽനിന്നു വകുപ്പദ്ധ്യക്ഷന്മാർ ഉണ്ടാകുവാൻ പാടില്ലെന്നുള്ള ഉദ്ദേശംവെച്ചായിരിക്കുമൊ ഗവമ്മെൻറ് ഇങ്ങിനെ പ്രവത്തിക്കുന്നതെന്നു തോന്നുന്നു. എക്സൈസ്സ് ഡിപ്പാർട്ട്മെൻറിൽ എതാനും ഈഴവ എക്സൈസ്സു ഇൻസ്പെക്ടർമാർ ഉള്ളതുകൊണ്ടു് ഇനിമേലാൽ ഈഴവരെ ഇൻസ്പെക്ടർമാരായി എടുക്കുവാൻ പാടില്ല എന്നുവെച്ചിട്ടുണ്ടു്. അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ ഫിഷറി ഡിപ്പാർട്ട്മെൻറ് മീൻപിടുത്തക്കാക്കും ദേവസ്വം ഡിപ്പാർട്ട്മെൻറ് സവർണ്ണജാതിക്കാക്കും കൊടുത്തുപോലെ എക്സൈസ്സു് ഡിപ്പാർട്ട്മെൻറ് ഞങ്ങൾക്കും വിട്ടുതരണമെന്നാണു് ഞാൻ പറയുന്നതു്. എല്ലാ ഡിപ്പാർട്ട്മെൻറിലും ഈഴവർ പ്രവേശിക്കുന്നതുവരെയും മറ്റു സമുദായത്തിൽനിന്നു നിയമനം നടത്തുവാൻ പാടില്ല. കഴിഞ്ഞപ്രാവശ്യം നടന്ന എക്സൈസ്സു് ഇൻസ്പെക്ടർമാരുടെ തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ ഒരൊറ്റ ഈഴവനേയും എടുക്കുകയുണ്ടായില്ല.

ഇവിടെ ഇറക്കുമതിചെയ്യുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെപ്പറ്റി ഇവിടെപറഞ്ഞകൂട്ടത്തിൽ ഒരു പോലീസു കമ്മീഷണർ മജിസ്ട്രേസിയെ—ജുഡീഷ്യറിയെ—റിപ്പോർട്ടിൽ അവഹേളിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പറയുകയുണ്ടായി. അതു ശരിയല്ല. തീർച്ചയായും അവഹേളിച്ചിട്ടില്ലെന്നു ഞാൻ ധൈര്യമായി പറയുന്നു. ഒരു ഡിസ്ട്രിക്ട് മജിസ്ട്രേട്ടൊ ഒരു മജിസ്ട്രേട്ടൊ ഉണ്ടെങ്കിൽ അവർ പോലീസിന്റെ ഉദ്ദേശപ്രകാരം പ്രവത്തിക്കുവാനുള്ളവരാണു്. അതു് ഗവമ്മെൻറും നമ്മെ തെളിയിച്ചു കാണിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ആ സ്ഥിതിക്കു മജിസ്ട്രേട്ടിനെ വിമർശിക്കുവാനുള്ള അധികാരവും പോലീസിനുണ്ടു്.

സ്റ്റാഫ് സെലക്ഷൻ ബോർഡിൽനിന്നു ₹100 ഉദ്യോഗിയിൽ താഴെയുള്ള നിയമനങ്ങളാണു ഇപ്പോൾ നടത്തിവരുന്നതു്. ₹60 ക. മുതൽ ₹80 ക. വരെയുള്ള നിയമനങ്ങളാണു അധികവും അതിൽനിന്നു നടത്തിവരുന്നതു്. അതിനാണു എഫിഷ്യൻസി അധികമായി വേണമെന്നു ഇവിടെ പറയുന്നതു്. എന്നാൽ ₹100 ഉദ്യോഗിക്കുമേലുള്ള ഉദ്യോഗങ്ങൾക്കു എഫിഷ്യൻസി വാദം പറയുന്നില്ല. ₹100 ക. ക്കു മേലുള്ള ഉദ്യോഗനിയമനങ്ങൾ സ്നേഹമനുസരിച്ചൊ അല്ലെങ്കിൽ മറ്റുള്ള ചില ബന്ധമൊ ചുറ്റുപാടുകൾനോക്കിയൊ നടത്തിവരുകയാണു ചെയ്യുന്നതു്. വാസ്തവത്തിൽ ആവക നിയമനങ്ങളിലാണു എഫിഷ്യൻസി ഇരിക്കുന്നതു്. കുറച്ചുനാളായി കൊച്ചിരാജ്യത്തു ഈ എഫിഷ്യൻസി വാദം കണ്ടുതുടങ്ങിയിട്ടുണ്ടു്.

ആയുർവ്വേദ ഡിപ്പാർട്ട്മെൻറിൽ ഒരു വൈദ്യനായി നിയമിക്കണമെങ്കിൽ പരീക്ഷപാസായിട്ടുള്ളതിനുപുറമെ ഒരു കൊല്ലം ആയുർവ്വേദാശുപത്രിയിൽ പ്രത്യേക പരിശീലനവുംകൂടിവേണമെന്നു ഒരു വ്യവസ്ഥകൂടിയുണ്ടു്. ആ വ്യവസ്ഥകളെയെല്ലാം അവഗണിച്ചുകൊണ്ടാണു് ചില പ്രത്യേക വ്യക്തികളെ നിയമിച്ചിട്ടുള്ളതു്. ചില പ്രത്യേക വ്യക്തികളെ ഉയത്തുവാൻ വേണ്ടിമാത്രമാണു് ഈ മാതിരി നിയമനങ്ങൾ നടത്തീട്ടുള്ളതു്. ഈഴവ സമുദായത്തിൽ വലിയ വലിയ പരീക്ഷ പാസായിട്ടുള്ളവരില്ലെങ്കിലും സുപ്രസിദ്ധന്മാരായിട്ടുള്ള വൈദ്യന്മാരുണ്ടു്. ആശുപത്രിയിൽ പരിശീലനം കഴിച്ചിട്ടില്ലെന്നുള്ള കാരണത്താൽ അവരുടെ അപേക്ഷകളെല്ലാം വലിച്ചെറിയുകയാണുചെയ്തിട്ടുള്ളതു്. ഇപ്പോൾ നടന്നിട്ടുള്ള നിയമനങ്ങളെല്ലാം ഗവമ്മെൻറുണ്ടാക്കീട്ടുള്ള വ്യവസ്ഥകളിൽനിന്നു വ്യതിചലിച്ചുകൊണ്ടുള്ളതാണു്. ഗവമ്മെൻറ് നിയമമുണ്ടാക്കുന്നു; അതിനു വിരോധമായി ഗവമ്മെൻറതന്നെ പ്രവത്തിക്കുന്നു. Standing Order-ൽപറഞ്ഞിരിക്കുന്ന നിയമനങ്ങൾക്കു വിരോധമായി പല നിയമനങ്ങളും നടത്തീട്ടുണ്ടു്. ഇതിനെസംബന്ധിച്ചു ഞാൻ ഒരുപക്ഷേപം അയച്ചിട്ടുണ്ടു്. ₹60 ക. ക്കു

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

താഴെയുള്ള ഉദ്യോഗങ്ങൾ ഈഴവർക്ക് തീരെകിട്ടാതെപോകുന്നുണ്ട്. ശിപായികളുടെ ജോലിയിൽ പ്രാതിനിദ്ധ്യംകുറഞ്ഞ സമുദായക്കാരെ നിയമിക്കുന്നതിനു ഗവൺമെൻറിൽനിന്നു അനവധി സർക്കുലർ വകുപ്പുദ്ധ്യക്ഷന്മാർക്കയച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ വകുപ്പുദ്ധ്യക്ഷന്മാർ അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നില്ല. എഫിഷ്യൻസി നോക്കിട്ടാണൊ അവർ അങ്ങിനെ ചെയ്യാതിരിക്കുന്നതു എന്നറിഞ്ഞുകൂടാ. വീട്ടിൽ പത്രുവിനേയൊ കുട്ടികളേയൊ നോക്കുന്ന ആളുകളെയെടുത്താണൊ അവർ ഈ സ്ഥാനങ്ങളിൽ നിയമിച്ചുവരുന്നതു്. ഇപ്പോഴും ഈ എഫിഷ്യൻസിവാദം കൊണ്ടുവരുന്നതു് ഈഴവസമുദായത്തെപ്പോലെ രാഷ്ട്രീയമായും സാമുദായികമായും അവശതകൾ അനുഭവിച്ചു ഒരാൾ കൊച്ചി ദിവാൻജിയായി വന്നപ്പോൾ ഈവക അനീതികളെ ഇല്ലായ്മചെയ്യുമുലം ഈഴവർക്കു കുറെ ഉദ്യോഗങ്ങൾ നിയമപ്രകാരം കിട്ടിപ്പോരുന്നതിലുള്ള കണ്ണുകടികൊണ്ടുമാത്രമാണ്. വലിയ ഉദ്യോഗങ്ങളിൽ ഇരിക്കുന്നവർക്കാണ് Competitive Examiniation വേണ്ടതു്. അങ്ങിനെയുള്ള ഒരു മത്സരപരീക്ഷ വെക്കുകയാണെങ്കിൽ ഇന്നത്തെ വകുപ്പുദ്ധ്യക്ഷന്മാരിൽ ഏതു ആളുകൾ ആ സ്ഥാനത്തിന്നർഹരാണെന്നു കണ്ടുതന്നെ അറിയേണ്ടതാണു്.

Hill paddy യെ സംബന്ധിച്ചു "large areas of lands were leasd out to the public" വസ്തുക്കൾ ധാരാളം കൊടുത്തിട്ടുണ്ടെന്നു പറയുന്നതല്ലാതെ എത്ര ഏക്കർ സ്ഥലം കൊടുത്തിട്ടുണ്ടെന്നു അറിയുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. കുറച്ചു സ്ഥലമെ കൊടുത്തിട്ടുള്ളു. ഹരജികൾ ധാരാളമുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു നറുക്കിട്ടെടുത്തു കൊടുത്തസ്ഥലം എത്രയുണ്ടു്. ഇനിയും അനവധി സ്ഥലം കൊടുക്കാതെ കിടപ്പുണ്ടു്. പൽക്കൂട്ടിൽ കിടക്കുന്നനായയെപോലെ ആവശ്യമുള്ളവർക്കു സ്ഥലം കൊടുത്തിട്ടില്ല. ഇതെല്ലാം ചില "ക്ലിക്കിൽ" പെട്ടുകിടക്കയാണ് ചെയ്യുന്നതു്.

Industries. കാര്യമായ ഒരു ഇൻഡസ്ട്രി നമ്മുടെ നാട്ടിലില്ല. അതിന്നിടയിടെ കാര്യമായി ചെയ്യുവാൻ ഗവൺമേണ്ടു ഉത്സാഹിക്കുന്നുമില്ല. പറവൂർ കൊല്ലംമുമ്പു് ഇവിടെ തുടങ്ങിയ ഹൈഡ്രൊ ഇലക്ട്രിക്ക് സ്കീം നടപ്പിൽ വരുത്തുവാൻ ദിവാൻജി അവർകളുടെ ശ്രദ്ധപതിഞ്ഞുകാണുന്നതിൽ ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ അഭിനന്ദിക്കുന്നു. സർ ഭോർ ഇവിടെ ദിവാൻജിയായിരുന്ന കാലത്തു് അദ്ദേഹത്തിനു് പറവൂർ സ്കീമാണു് പ്രധാനമായിട്ടുണ്ടായിരുന്നതു്. ഒന്നു Tramway Extension Scheme രണ്ടാമത്തേതു Hydro Electric Scheme. പലപ്രാവശ്യം Hydro Electric Scheme നടപ്പിൽ വരുത്തണമെന്നുള്ളതിനെക്കുറിച്ചു ഇവിടെ വാദപ്രതിവാദം നടന്നിട്ടുള്ളതാണു്. ഇപ്പോഴത്തെ ദിവാൻജി അവർകളുടെ ശ്രദ്ധയിൽ ആ സ്കീം പെട്ടുകാണുന്നതിൽ ഞങ്ങൾ സന്തോഷിക്കുകയും ഗവൺമേണ്ടിനെ അനുമോദിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

Cherpu centre. എന്താവശ്യത്തിനാണു ഒരു അസിസ്റ്റാണ്ടിനെ അവിടെ നിയമിച്ചിരിക്കുന്നതു. ഒരു വ്യക്തിയെ സഹായിക്കാനാണെങ്കിൽ അയാൾക്കു വേറെ ഏതെങ്കിലും ഉദ്യോഗം കൊടുക്കാൻ സാധിക്കുന്നതാണു്. ഈ കൊല്ലത്തിൽ പ്രത്യേകിച്ചും ചേർപ്പുസെൻറിനു ഇതു് വലിയൊരു നഷ്ടമാണു്. ഇപ്പോൾ Personal Assistant തീരെയില്ലാത്തതു നമ്മുടെ പൊതുമരാമത്തു വകുപ്പുദ്ധ്യക്ഷനാണു്. അദ്ദേഹത്തിനു വളരെ ജോലികളുണ്ടു്. സഹായിക്കാൻ ആളില്ലാത്തതുകൊണ്ടു കഴപ്പുവും ഉണ്ടാകുന്നുണ്ടു്.

മിസ്റ്റർ എ. ഈച്ചരമേനോൻ : അദ്ദേഹത്തിനു ഒരു Personal Assistant-നെ വെച്ചു കൊടുത്തിട്ടുണ്ടു്.

മിസ്റ്റർ കെ. എസ്സു്. പണിക്കർ : അദ്ദേഹത്തിനു ഒരു Personal Assistant-നെ നിയമിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു വയോവൃദ്ധനായ ചിറ്റൂർ മെമ്പർ പറഞ്ഞറിയുന്നതിൽ ഞാൻ സന്തോഷിക്കുന്നു.

ടംഗിയുള്ള കടലാസിൽ പ്രസംഗം പ്രസിദ്ധീകരിച്ചതുകൊണ്ടു മാത്രം കാര്യമായില്ല. ജനങ്ങൾക്കു ക്ഷേമകരമായ വിധത്തിൽ പ്രവൃത്തിക്കുടി ചെയ്യണമെന്നാണു് ഞാൻ പറയുന്നതു്. ഇറിഗേഷനു വളരെ പണം അനുവദിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ധാരാളം ഉറപ്പിക അതിലേക്കു ചിലവഴിക്കയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. ഈ ഇറിഗേഷൻ പണി ശരിക്കു നടത്താത്തതിൻെറ കാരണം മറെറാന്നുമല്ല. ൫ ൪ കൊല്ലം മുമ്പുണ്ടാക്കിയ ഷെഡ്യൂളിൽ ൫ ൪ ശതമാനം കുറച്ചിട്ടാണു് പണി നടത്തിക്കുന്നതു്. ഈ എസ്റ്റിമേറു പ്രകാരം പണിനടത്തിയാൽ അതു നടത്തുന്നവൻെറ തറവാട്ടു പണയമെഴുതേണ്ടിവരും. ഇപ്പോഴത്തെ കാലസ്ഥിതിയനുസരിച്ചു ആ പണി നടത്തുവാൻ നാട്ടിൽ ആളുകളില്ല. നഷ്ടം വരാത്തവിധത്തിൽ ഈ പണികൾ നടത്തുന്നതിനു പഞ്ചായത്തുകാരെ ഏല്പിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞു. കഴിഞ്ഞകൊല്ലം അധികൃതകോളനിയി

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ലെ കെട്ടിടങ്ങൾ കെട്ടുവാൻ അവരെ ഏല്പിച്ചു. സമയത്തിനു അതു കെട്ടാതിരുന്നതുമൂലം ഉണ്ടായ നഷ്ടം ഏകദേശം ഉറുപ്പിക 1,0 0 0 കവിയും. ഗവർമ്മെണ്ടിനു നഷ്ടംവന്നു. അതുകൊണ്ടാണു പഞ്ചായത്തുകാർക്കു Depressed Class Colony യുടെ അധികാരം കൊടുക്കേണ്ടതാണെന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞതു. വിദ്യാഭ്യാസ സംബന്ധമായി അധഃകൃതർക്കും അവശസമുദായങ്ങൾക്കും വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടുകളുണ്ടാക്കീട്ടുണ്ടു്. ഈ വക സംഗതികൾ ഗവർമ്മെണ്ടിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ പെടുത്തികൊണ്ടു എന്റെ പ്രസംഗം അവസാനിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

Mr. A. V. Moothedan *(Chalakkudi)*: I wish to say a few words. This is the tenth Budget session I am attending and I do not know whether I will be attending the next Budget session. I have listened with great interest to three speeches on the Budget. The Diwan in his speech gave a bird's eye view of the affairs of programmes of the Government and then Hon'ble Minister also made a speech. I have a doubt in my mind whether the Hon'ble Minister also should deliver a speech on the Budget. The Diwan is making a speech as head of the Administration and the Chief Advisor of His Highness the Maharaja. The Minister is always the next advisor to His Highness the Maharaja. The Cochin Government is Government of His Highness the Maharaja. Now that the Diwan has made a speech explaining the budgetary position, the position of the neighbouring state, etc., there is no necessity for the Hon'ble Minister to make a speech. We do not find such a practice in the House of Commons also. If the House wants another Minister and if every Minister is going to deliver a speech it will be a tiresome process. I do not make this criticism in an unhealthy spirit. There is another aspect of the matter. The public will say that there is diarchy between the Diwan and the Minister. That is the opinion outside. I am against diarchy from the very outset. The Hon'ble Minister is working well and he wants to continue(Laughter). The public should understand that there is no disunity between the Diwan and the Minister. Thefore this habit of making another speech by the Hon'ble Minister may be discontinued. This practice began only last year. If the Minister has to say anything he may pass a note to the Diwan to be incorporated in his speech. If he refuses he may speak when he makes his motion. There is absolutely no difficulty. A lot of time can be saved, but I say the speech of the Minister was alright. Regarding the year under review there are only two major problems—the War problem and the Food problem. All problems can be brought under these two problems. Regarding the first I have only to state that His Highness and the people are doing the best they can for helping the allies and our Diwan a very experienced man will bear testimony to our sincere efforts in the direction and advise the quarters concerned of our war effort. Regarding the Food problem I have to state many things. I may at the very outset say that this Food Department, this department of food, prices, contol, etc., is a new department which requires very difficult work. I concede the position. Even then I submit the present work is not satisfactory. Take for instance, tapioca. The Hon'ble Member for Vadakkancheri has made strong comment regarding tapioca. How much tapioca is being wasted in the town of Ernakulam? I invite the attention of the Director to go and inspect the market canal. It is want of vision and lack of organisation. You must have vision of what is going to happen. This is a new department, This department started two years ago. How much tapioca is being wasted, it is a painful thing to see. I do not attack the Director personally. He is quite alright. I am attacking all the officers together. This is a very sad state. I wish the Diwan would have seen how many valloms of goods have become rotten. Nobody wants to purchase it. If nobody wants to purchase it, it is a non-essential article. Then no control is required. People should be willing to purchase. If people are not willing to purchase there is no necessity for control.

I was not present in the morning when the Diwan President said that there was some reorganisation of the tapioca control going to be made and therefore I do not wish to say anything on the subject.

Now another thing—eggs. The Director of Public Instruction when he was my Professor taught me a story of a doctor who would make small fishes whales For these small eggs what is the treatment given? Without giving any notice to the merchant, the merchants are getting a lot of eggs from Travancore, one fine morning a notification is found banning eggs to be imported. What do we find? Lacks of these small eggs. People want some of these eggs. People cannot consume lakhs. It cannot be kept for a long time Merchants have suffered much loss. Why not you give notice that Government is notifying next week or two weeks later that this is going to be done? What is the harm? What is the calamity. I say the Government Department has no vision of realising the difficulty. Why should you give unnecessary trouble to the people? I very much congratulate the initiative taken by the Diwan President namely in enhancing the dearness allowance given. The

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

subordinate service very much appreciates it. I may submit that this dearness allowance would not be sufficient for people of Ernakulam, Mattancheri, &c. These are big places. The cost of living in Ernakulam is the highest in the whole of India. It can rival even Bombay. That is the information I get. I also realise that. I am a resident here. The cost of living is very very high. The cost of mutton is Rs. 1—4—0. We are non-vegetarians. Therefore I submit that the Government may just enhance the dearness allowance by giving a town allowance or special allowance for those officers stationed in Ernakulam, Mattancheri and Trichur. Only to that extent it has to be modified.

Regarding post-war reconstruction, the Diwan is looking ahead. I have carefully studied the speech and I find that the Diwan has cared only for the economic aspect of the problem. There is another matter closely connected with economic matters. That is political development. We have been from the outset demanding that full responsible Government might be granted to us under the aegis of the Maharaja. Not a word in the whole speech. The Diwan has such an experience and he can very well prepare a scheme of post-war reconstruction in that speech also. We want a responsible Government, I do not say that the Government is not responsive. We want to administer our own affairs. Look at the Nayar tarawads. Even though the Karanavan may be a good Karanavan, they want to partition and live separately. The Diwan and the cabinet may be good. It is not responsible Government. For the present I do not urge a violent change in the constitution. After the war there should be some change in the constitution of the State. In the post-war scheme I note with great interest the scheme of connecting Quilon with Ernakulam.

"A railway from Quilon to Ernakulam was also surveyed some years ago, and I propose to discuss with the Travancore Government the desirability of carrying out this work also". (Page 20 of Diwan's speech).

I am very glad that the Diwan is taking very great interest for this work. It is very necessary both for Cochin and Travancore. Commercially, Travancore will be very much benefitted. I wish the Diwan may see to the execution of that work. These are some of the remarks that I wish to make.

മിസ്റ്റിസ്സ് കെ. ജോഷ്വാ: ഈ സഭ മുമ്പാകെ കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്ന മിച്ചമുള്ള ബഡ്ജറിനെ അഭിനന്ദിക്കുവാനല്ല ഞാൻ ഒരുങ്ങുന്നതു്. ഈ പ്രാവശ്യത്തെ വരവ് കഴിഞ്ഞകൊല്ലത്തേക്കാൾ വളരെയധികം ഉണ്ടെന്നും, ചിലവുകഴിച്ചു് ധാരാളം ഉറപ്പിക മിച്ചമുണ്ടെന്നും, നമ്മുടെ സാമ്പത്തികസ്ഥിതി കഴിഞ്ഞകൊല്ലത്തിലും വളരെ നന്നായിട്ടുണ്ടെന്നും ഈ ബഡ്ജറു നോക്കിയാൽ ഒരു നോട്ടത്തിൽ തോന്നിപ്പോകും. എങ്കിലും സൂക്ഷ്മമായി പരിശോധിച്ചു നോക്കിയാൽ ഇതിൽ എക്സൈസു് ഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടിൽ നിന്നാണു് ഇരട്ടിച്ച വരവുണ്ടായിട്ടുള്ളതെന്നുകാണാം. മറു പലേ ഗവമ്മേണ്ടുകളും പാടെ നിറുത്തൽ ചെയ്തിട്ടുള്ള ആ വകുപ്പിൽനിന്നാണു് ഈ വരവു് ഇരട്ടിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നു കാണുമ്പോൾ നമ്മുടെ സർപ്ലസു് ബഡ്ജറിന്റെ മാറ്റു് തീരെ കുറഞ്ഞുപോയിരിക്കുന്നു. ഗവമ്മേണ്ടു് ഇൻവെസ്റ്റുമെണ്ടിൽനിന്നോ, വ്യവസായത്തിൽനിന്നോ അല്ല ഇപ്പോൾ കാണുന്ന മിച്ചം ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതു്. മറു രാജ്യങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ചു നോക്കിയാൽ വ്യവസായപരമായി ധാരാളം ആദായം കിട്ടിവരുന്ന ഒരു രാജ്യമാണു് കൊച്ചി എങ്കിലും തിരുവിതാംകൂർ, മൈസൂർ മുതലായ രാജ്യങ്ങളിൽ എത്രയോ ഭീമമായ വ്യവസായ ശാലകളും ഗവമ്മേണ്ടുവകയായും, ഗവമ്മെണ്ടിൽനിന്നും സഹായധനം നൽകിയും തുറന്നവരുന്നതായി കാണാം. എന്നാൽ അങ്ങിനെയുള്ള ഏതെങ്കിലും മറു വ്യവസായശാല നമ്മുടെ രാജ്യത്തുണ്ടെന്നു് അഭിമാനിക്കുവാൻ നമുക്കു വകയുണ്ടോ? നമുക്കു് ഏറ്റവും അത്യാവശ്യമായ കടലാസ്സിനുപോലും നാം അയൽരാജ്യങ്ങളെ ആശ്രയിക്കേണ്ടതായിട്ടാണിരിക്കുന്നതു്. വ്യവസായപരമായി ഇത്രവളരെ ദയനീയമായ ഒരു സ്ഥിതി നമുക്കു വന്നിരിക്കുന്നതിൽ ലജ്ജിക്കേണ്ടതായിട്ടാണിരിക്കുന്നതു്.

രണ്ടാമതായി നമ്മുടെ രാജ്യംതന്നെ ഒരു കർഷകരാജ്യമായതുകൊണ്ടു് ഇവിടത്തെ അഭിവൃദ്ധി, വ്യവസായം, കൃഷി എന്നിവകളെ ആശ്രയിച്ചാണിരിക്കുക. നമ്മുടെ ഗവർമ്മേണ്ടു് കൃഷിക്കാർക്കുവേണ്ടി ചെയ്യുവാനുദ്ദേശിച്ചു് ഉണ്ടാക്കീട്ടുള്ള നിയമങ്ങളോ അവരുടെ രക്ഷക്കായി സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ള സ്ഥാപനങ്ങളോ യാതൊന്നുംതന്നെ അവരെ സഹായിക്കുകയോ അവരുടെ ബുദ്ധിമുട്ടുകളെ പരിഹരിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല. വെള്ളത്തിന്റെ ദൌർല്ലഭ്യംകൊണ്ടു കൃഷിവളരെ മോശമാകയും, അതുപോലെതന്നെ വെള്ളം അധികരിച്ചു് കൃഷി മുങ്ങിപ്പോകയും ചെയ്യുന്ന അവസരങ്ങളിൽ സാധു കൃഷിക്കാർ അനുഭവിക്കുന്ന ബുദ്ധിമുട്ടുകൾക്കു് ഒരു കയ്യും കണക്കുമില്ല. ഇങ്ങിനെയുള്ള കാര്യങ്ങളിൽ അമ്മുടെ ഗവമ്മേണ്ടു് വേണ്ടപോലെ പ്രവർത്തിക്കാതിരിക്കുന്നതിൽ അതിശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ചാലക്കുടി ഇറിഗേഷൻ സ്കീം,

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

താന്നിക്കടം സ്കീം, എന്നിവക്കായി അഞ്ചുലക്ഷം ഉറുപ്പിക നീക്കി വെച്ചിരിക്കുന്നതു് എത്ര യും പ്രശംസാർഹമായിട്ടുണ്ടു്. എങ്കിലും വെള്ളത്തിന്റെ ദൌർല്ലഭ്യം നേരിടുന്ന സന്ദർഭങ്ങ ളിൽ കൃഷിക്കു നേരിടുന്ന ദോഷങ്ങളെ പരിഹരിക്കുവാനും കൃഷിയെ വിപുലീകരിക്കുവാനു മുള്ള ഒരു കൃഷിപരിഷ്കരണപദ്ധതി ഗവമ്മേണ്ടു് സ്വീകരിക്കേണ്ടതു് എത്രയും അത്യാവ ശ്യമായിരിക്കുന്നു. സിൻഡിൽ സ്ക്രൂർ അണക്കെട്ടു വഴിയായി വെള്ളം തിരിച്ചുവിട്ടു് കൃ ഷിക്കാരെ സഹായിക്കുന്നതുമൂലം ആ രാജ്യത്തെ അഭിവൃദ്ധിയെപ്പറ്റി കേൾക്കുവാനിടയായി ട്ടുണ്ടു്. കൂടാതെ ഇംപീരിയൽ ഗവമ്മേണ്ടുപോലും ഒരു കൃഷി പദ്ധതിക്കുവേണ്ടി ൫,൦൦൦ കോടി ഉറുപ്പിക നീക്കിവെച്ചിട്ടുള്ളതും ഇവിടെ സ്മരണീയമാണു്.

നമ്മുടെ ബഡ്ജറ്റിൽ പേസ്റ്റ്വാർ റീകൺസ്ട്രക്ഷനുവേണ്ടി ഒന്നുംതന്നെ നീക്കി വെച്ചതായി കാണുന്നില്ല, തിരുവിതാംകൂർ, ബാറോഡ മുതലായ രാജ്യങ്ങളിൽ അതിനു വേണ്ടി ബുദ്ധിപൂർവ്വകമായി കുറെ സംഖ്യ നീക്കിവെച്ചിട്ടുണ്ടു്. നമ്മുടെ രാജ്യത്തുനിന്നും യുദ്ധസേവനത്തിനായി നാടും വീടും ഉപേക്ഷിച്ചു് പലേ ജോലികളും പരിശീലിച്ചു് പോ യിട്ടുള്ളവർ യുദ്ധംകഴിഞ്ഞു തിരിച്ചുവരുമ്പോൾ, എന്തെങ്കിലും ഗവമ്മേണ്ടുദ്യോഗം കിട്ടു മെന്നാശിച്ചു് തിരിച്ചുവരുമ്പോൾ, അവർക്കു് നമ്മുടെ ഗവമ്മേണ്ടു് എന്തു സഹായമാണു ചെയ്യുവാൻ പോകുന്നതു്? അതിനുള്ള മൂലധനം എവിടെയാണു; എത്രയാണു? ഇതിനും പുറമെ യുദ്ധസേവനത്തിനായി പോയിട്ടുള്ളവർക്കു് ൧൦ ശതമാനം ഉദ്യോഗങ്ങൾ ഗവ മ്മേണ്ടിൽനിന്നും മാറ്റി വെച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഇതിനെ എനിക്കു ബലമായി എതിർക്കാതെ നിവൃ ത്തിയില്ല. യുദ്ധസേവനത്തിനുപോയിട്ടുള്ളവരിൽ ഭൂരിപക്ഷവും പുരുഷന്മാരാണു്. അവർ ക്കുമാത്രമായി ൧൦ ശതമാനം ഉദ്യോഗങ്ങൾ മാറ്റിവെക്കുന്നപക്ഷം വളരെക്കാലം ഒഴിവുക ളിൽ ജോലി നോക്കിവരുന്നവക്കും, ഉയന്നവിദ്യാഭ്യാസം സിദ്ധിച്ചു് ജോലിക്കു് അർഹരായി വരുന്നവക്കുംകൂടി ബാക്കി ൩൦ ശതമാനം ഉദ്യോഗങ്ങളാണു് ഉള്ളതു്. കുലിക്കാരെ ഒഴിച്ചാൽ ബാക്കി യുദ്ധസേവനത്തിനു പോയിട്ടുള്ളവർ മൂന്നു ശതമാനം മാത്രമാണു്. ആ മൂന്നു ശതമാ നം ആളുകൾക്കു് ൧൦ ശതമാനം ഉദ്യോഗങ്ങളും ബാക്കിയുള്ള ൯൭ ശതമാനം ആളുകൾക്കു് ൯൦ ശതമാനം ഉദ്യോഗങ്ങളുമാണു നീക്കിവെച്ചിട്ടുള്ളതെങ്കിൽ കൊച്ചിയിൽ ഉയന്നവി ദ്യാഭ്യാസംലഭിച്ചു തൊഴിലില്ലാത്തവരുടെ എണ്ണം വളരെ വർദ്ധിക്കുന്നതാണു്. മദ്രാസ് ഗ വമ്മേണ്ടുപോലും ൫൦ ശതമാനം മാത്രം നീക്കി വെച്ചിട്ടുള്ളസ്ഥിതിക്കു് നമുക്കു് ൧൦ ശ തമാനമെന്നുള്ളതു് ൪൦ ശതമാനമായി കുറക്കാവുന്നതാണു്. അങ്ങിനെ ൪൦ ശതമാന മായി കുറക്കണമെന്നാണു് ഞാൻ ഗവമ്മേണ്ടിനോടഭ്യർത്ഥിക്കുന്നതു്.

പിന്നെ ഏറ്റവും ചുമതലയേറിയതും, കൊച്ചിരാജ്യത്തെ ജനങ്ങളെ ആകെ സ്പർശിക്കു ന്നതുമായ സപ്ലൈ ഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടിനെപ്പറ്റി രണ്ടുവാക്കു പറയാം. ഇക്കൊല്ലത്തിൽ സ പ്ലൈ വകുപ്പിൽ എത്ര ലക്ഷം ഉറുപ്പിക ലാഭമുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നറിയുവാൻ പൊതുജനങ്ങൾ ഇപ്പോൾ അത്യൽക്കണ്ഠയോടുകൂടി നോക്കിയിരിക്കുകയാണു്. ആൻറി ഹോർഡിംഗ് ആൻറ പ്രോഫിറ്റിറിംഗ് നിയമത്തെ അതിലംഘിച്ചു് ലക്ഷക്കണക്കിനു് ആദായമെടു ത്തു സാധുജനങ്ങളെ പട്ടിണിക്കിട്ടു് സക്കാരിലേക്കു മുതൽകൂട്ടുന്നതു് ബഹുമാനപ്പെട്ട ഫുഡ് സപ്ലൈ ഡയറക്ടർ ആണെന്നാണു് പൊതുജനങ്ങൾ സംശയിക്കുന്നതു്. ആ വകുപ്പിനെപ്പ റ്റി സൂക്ഷ്മമായി പരിശോധിച്ചാൽ അതിലെ വിഷമതകൾ എത്രത്തോളമുണ്ടെന്നു നമുക്കു മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നതാണു്. അനേകായിരം കൊല്ലങ്ങളായി അരിഭക്ഷണം മാത്രം കഴിച്ചു ജീവിച്ചുവന്ന ജനങ്ങളോടു് പെട്ടെന്നു് ബജ്റ, ചോളം, ഗോതമ്പു്, മുതലാ യവ ഭക്ഷിക്കുവാനാണു പറയുന്നതു്. ആഴ്ചയിൽ ചുരുങ്ങിയതു് ആറിടങ്ങഴി അരിയെങ്കിലും ഭക്ഷിച്ചുവന്ന ഒരാൾക്കു് ഇപ്പോൾ ആഴ്ചയിൽ ൫ നാഴി അരിയാണു് ഭക്ഷിക്കുവാൻ കിട്ടിവരു ന്നതു്. അതും അക്രമമായ വിലക്കാണു്. ബ്രിട്ടീഷിൽ ആൾ ഒന്നുക്കു് ഒരു ദിവസം ഒന്നര നാ ഴി അരിവീതമാണു് റേഷൻ കൊടുത്തുവരുന്നതു്. വിലയും കുറവാണു്. അങ്ങിനെ വരുമ്പോഴാ ണു് നിയന്ത്രണമില്ലാത്ത ചാരായം, കള്ളു് മുതലായ പാനീയങ്ങൾ കുടിക്കുവാൻ ആളു കൾ നിർബ്ബന്ധിതരാകുന്നതു്. അങ്ങിനെ അവർ നിർബ്ബന്ധിതരാകകൊണ്ടാണല്ലൊ കൺ ട്രാക്ടർമാർ അധികസംഖ്യക്കു ഷാപ്പുകൾ ലേലംവിളിക്കുവാൻ ഇടവരുന്നതു്. ഈ വി ധത്തിൽ ഇരട്ടിച്ചു വരവുണ്ടാക്കി ഗവമ്മേണ്ടു ലാഭമെടുക്കുന്നതു് സാധുജനങ്ങളുടെ ആരോ ഗ്യത്തെ നശിപ്പിച്ചും, അവരുടെ കുടുംബങ്ങളിൽ സമാധാനലംഘനം ഉണ്ടാക്കിയുമല്ലേ എന്നു സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഒന്നുകിൽ ഭക്ഷണസാധനം കൂടുതൽ തരിക, അല്ലെ ങ്കിൽ വില കുറച്ചുതരിക എന്നാവശ്യപ്പെട്ടാൽ സപ്ലൈ ഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടിൽനിന്നു് കുറെ കമ്മിറ്റിക്കളെയാണു നമുക്കു പ്രദാനം ചെയ്യുന്നതു്. പഞ്ചസാര, മണ്ണെണ്ണ, അരി മുതലായവ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

പോലെതന്നെ ജനങ്ങൾക്ക് അത്യാവശ്യമുള്ള ഉള്ളി, വെളിച്ചെണ്ണ മുതലായവക്കുംകൂടി നിയന്ത്രണം ഉണ്ടാക്കിയാൽ നന്നായിരുന്നു. നിയന്ത്രണം ഉള്ള സാധനങ്ങൾ വിറ്റിരുന്ന കച്ചവടക്കാർ ഇപ്പോൾ ആ വക ലാഭത്തിന്റെ കോട്ടം തീർക്കുന്നതു് നിയന്ത്രണമില്ലാത്ത സാധനങ്ങളിൽനിന്നാണു്. പണക്കാരായിട്ടുള്ള ആളുകൾക്ക് കരിഞ്ചന്തയെ ആശ്രയിച്ചാൽ മതിയാകും. എന്നാൽ സാധുക്കളുടെ കാര്യമാണു് പട്ടിണിയാകുന്നതു്. ഇങ്ങിനെ സാധുക്കളെ പട്ടിണിയിട്ടു് ലാഭമുണ്ടാക്കി സർപ്ലസു് ബഡ്ജറ്റ് കാണിക്കുന്ന നയം ഒട്ടും ശരിയല്ല. വലിയ ശമ്പളം വാങ്ങിക്കുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കോ ആണ്ടോടാണ്ടു് ഉണ്ണാനുള്ള നെല്ലു് കഴിച്ചു് ബാക്കിയുള്ളതു കരിഞ്ചന്തയിൽ വിറ്റു് ആദായമുണ്ടാക്കുന്ന ആളുകൾക്കോ ഈ സാധുക്കളുടെ കഷ്ടതകളെപ്പറ്റി അറിയുവാനോ, അവരുടെ കഷ്ടതകൾക്കു പരിഹാരമുണ്ടാക്കുവാനോ ഉത്സാഹമുണ്ടായിരിക്കയില്ല. അതുകൊണ്ടു് ഗവർമ്മെണ്ടു ദയവുചെയ്തു സാധാരണക്കാരായ ജനങ്ങളുടെ വിഷമതകളെ അറിഞ്ഞു വേണ്ടവിധം പ്രവർത്തിക്കേണ്ട കാലം അതിക്രമിച്ചിരിക്കുന്നു.

യുദ്ധംമൂലം ചിലവു് ഒട്ടുംതന്നെയില്ലാതെ വരവു് വളരെയധികം വർദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നതു് ഒരു ഒറ്റ കൂട്ടർക്കു മാത്രമാണു്. അവർ യാതൊരു ജോലിയും ചെയ്യേണ്ടതുമില്ല. പണ്ടത്തെ കാലത്തു് അരപ്പണമോ മുക്കാൽ പണമോ പലിശ മുട്ടന്നതരത്തിൽ വിലവെച്ചു് മേടിച്ചിട്ടുള്ള ഭൂമികളിൽനിന്നു ഇപ്പോൾ മൂന്നോ നാലോ ഇരട്ടിയാണു് അവർക്കു ലാഭം കിട്ടുന്നതു്. കൃഷി ചെയ്യുന്നതിനു് ആവശ്യമായ സാധനങ്ങളുടെ വില, കൂലി മുതലായവ നാലും അഞ്ചും ഇരട്ടിയായി വർദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളതുകൂടി ജന്മിമാർ അറിയുന്നില്ല. കുംഭം, മീനം മാസങ്ങളിലെ വെയിലും മിഥുനം, കർക്കടക മാസങ്ങളിലെ മഴയും ധനു മകര മാസങ്ങളിലെ മഞ്ഞും തണുപ്പുംകൊണ്ടു് മുഷിമുട്ടി കൃഷി ചെയ്യണ്ടാക്കുന്നതിന്റെ ദുഃഖഭാഗവും യാതൊരു പണിയും എടുക്കാതെ തങ്ങളുടെ മാളികമുകളിൽ മണിമഞ്ചത്തിലിരുന്നും ഉറങ്ങിയും സുഖമായി കഴിച്ചുകൂട്ടുന്ന ജന്മിമാരാണു് അനുഭവിക്കുന്നതു്. ഇപ്പോൾ രണ്ടായിരമോ അതിൽ കൂടുതലോ ആദായമുള്ളവർക്കു് ഇൻകംടാക്സു് ചുമത്തിയിരിക്കുന്നതുപോലെതന്നെ ഭൂമിയിൽ നിന്നുള്ള വരവു് രണ്ടായിരമോ അതിൽക്കൂടുതലോ ഉറപ്പിക്കുന്നവർക്കും കൂടി നികുതി ചുമത്തേണ്ട കാലം അതിക്രമിച്ചിരിക്കുന്നു. അവരെ മാത്രം ആദായ നികുതിയിൽനിന്നു് ഒഴിവാക്കിയിരിക്കുന്നതു് എന്തുകൊണ്ടാണെന്നു മനസ്സിലാകുന്നില്ല.

ഈ ബ്ലറ്റിൽ എല്ലാ വകുപ്പുകളിലും നിന്നുള്ള വരവു് ഇരട്ടിച്ചും റവന്യു വകുപ്പിൽ മാത്രം വരവു കുറഞ്ഞും ചിലവു കൂടുതലായും കാണുന്നുണ്ടു്. അതുകൊണ്ടു് ശരിയായ ഭൂനികുതി ചുമത്തി വരവു് വർദ്ധിപ്പിച്ചു് ആ പണംകൊണ്ടു് കൃഷി വിപുലീകരിക്കണമെന്നു ഞാൻ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

വളരെ അടിയന്തിരമായി മറ്റൊരു സംഗതികൂടി എനിക്കു ഗവർമ്മെണ്ടിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ കൊണ്ടുവരുവാനുണ്ടു്. എയിഡഡ് സ്കൂൾ ടീച്ചേഴ്സിനു ക്ഷാമബത്ത കൊടുക്കേണ്ടതു് പകുതി ഗവർമ്മെണ്ടിൽനിന്നും പകുതി മാനേജ്മെണ്ടിൽനിന്നും ആണു്. ഉറപ്പികക്കു് ഫണ്ടു അണ കൊടുക്കാത്ത മാനേജർമാരിൽനിന്നു് ബത്ത മുഴുവനും തികച്ചു് കിട്ടുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ഈ സഭയിലെ പത്തോ പന്ത്രണ്ടോ ബഃ മെമ്പർമാർതന്നെ എയിഡഡ് സ്കൂൾ മാനേജർമാരാണു്. എന്നാൽ നാലായിരത്തോളം വരുന്ന അദ്ധ്യാപക ലോകത്തിന്റെ കാര്യത്തെ സംബന്ധിച്ചു് അവർ ഒരക്ഷരം പോലും മിണ്ടാതെയിരിക്കുന്നതിൽ വളരെ അതിശയമാണു തോന്നുന്നതു്. ഫീസു് ഉറപ്പിക ശമ്പളം കൊണ്ടുവേണം ഉണ്ണാനുള്ള അരി, വീട്ടുവാടക, കുട്ടികളെ പഠിപ്പിക്കൽ മുതലായവയെല്ലാം അവർക്കു നടത്തുവാൻ. ഇതിനും പുറമെയാണു് വൈദ്യം, വസ്ത്രം ഇവയെല്ലാം അന്വേഷിക്കുവാൻ. ഒരാൾക്കു് അഞ്ചു ദിവസത്തേക്കാണു് അരി കൊടുക്കുന്നതു്. ഇതു മാസ്റ്റർമാരെ ഉദ്ദേശിച്ചാണു് എന്നുതോന്നും. ദിവസം നാഴി അരിയുടെ ഭക്ഷണം കഴിച്ചു് അരവയറോടുകൂടി അവർക്കു കുട്ടികളെ പഠിപ്പിക്കുവാനും ജോലികൾ ശരിയായി നടത്തുവാനും വളരെ വിഷമിക്കേണ്ടിവരുന്നു. ഇപ്പോൾ ഒരു ശിപായിക്കു കിട്ടുന്ന ശമ്പളമോ അലവൻസോ പോലും ഒരു സ്കൂൾമാസ്റ്റർക്കു കിട്ടുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടു ഇവരും മറ്റു സർക്കാർ ജീവിനക്കാരെപ്പോലെതന്നെ മനുഷ്യജീവികളാണെന്നുള്ള വിചാരത്തോടുകൂടി മുഴുവൻ ബത്തയും കൊടുക്കേണ്ടതാണെന്നു ഞാൻ അപേക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ഇനി എനിക്കു പറയുവാനുള്ളതു് സ്ത്രീ നിയോജകമണ്ഡലത്തെപ്പറ്റിയാണു്. വൃലക്ഷത്തോളം വരുന്ന സ്ത്രീകൾക്കു് രണ്ടുപേർ മാത്രമേ ഇവിടെയുള്ളൂ. ഇനിയെത്ര പ്രാവശ്യം അഞ്ചു താലൂക്കുകളിൽനിന്നും ഓരോ സ്ത്രീ പ്രതിനിധികളെ തിരഞ്ഞെടുക്കത്തക്കവണ്ണം അഞ്ചു

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

കോൺസ്റ്റിറ്റുവെൻസി തരേണ്ടതാണ് എന്നുള്ള അഭ്യർത്ഥനയോടുകൂടി ഞാൻ തൽക്കാലം വിരമിക്കുന്നു.

മിസ്റ്റർ സി. കെ. നായർ : സാധാരണ എല്ലാ നിയമസഭകൾക്കുമെന്നപോലെ ബഡ്ജറ്റ് അവതരിപ്പിക്കുന്ന അവസരത്തിൽ ബഡ്ജറ്റിനെ നിരൂപണംചെയ്യുവാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം നമ്മുടെ നിയമസഭക്കും സംസിദ്ധമായിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ പൊതുജനപ്രതിനിധികൾക്കു നല്കിയിട്ടുള്ള ആ നിരൂപണസ്വാതന്ത്ര്യത്തിനുള്ള അടിസ്ഥാനമെന്താണെന്ന് അതനുവദിച്ചുവർത്തനെ ചിന്തിക്കുന്നുണ്ടോ എന്നു സംശയമാണ്. ബഡ്ജറ്റ് നിരൂപണാവസരത്തിൽ പൊതുജനപ്രതിനിധികൾ നല്കുന്ന നിർദ്ദേശങ്ങൾ അടുത്തവർഷത്തെ ബഡ്ജറ്റ് രൂപവല്ക്കരണത്തിനു നിദാനമായിത്തീരണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടിയാണ് ഈ അവകാശം അവർക്കു നല്കിയിട്ടുള്ളതെന്നാണെന്റെ വിശ്വാസം. കൊച്ചിയിൽ ബഡ്ജറ്റ് നിരൂപണം തുടങ്ങിയ കാലം മുതൽ ഇതുവരെയും ഇതു് ഒരു മാനദണ്ഡമായി അതിന്റെ നിർമ്മാതാക്കൾ സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്ന കാര്യം സംശയമാണ്. ഈ നിലയിലുള്ള ഒരു ബഡ്ജറ്റ് നിരൂപണം വളരെ ആവശ്യമായ ഒന്നാണെന്ന് എനിക്കു തോന്നുന്നില്ല. എങ്കിലും ഫ്രാഞ്ചൈസ്-ലേക്ക് ചിലവുചെയ്യുന്നതിനുവേണ്ടി സംഖ്യകൾ നീക്കിവെച്ചിട്ടുള്ള ഒരു ബഡ്ജറ്റ്, ഒരു ഗവൺമെണ്ട്, ജനങ്ങൾ എന്നീ മൂന്നു ഘടകങ്ങളേയും ഒന്നിച്ചുചേർത്തു നോക്കിയാൽ അവശ്യം കാണേണ്ടതായ എന്തെങ്കിലും ഇതിലുണ്ടോ എന്നു നമുക്കു ചിന്തിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഒരു ഗവൺമെണ്ട് ജനങ്ങളുടെ സുഖസൌകര്യങ്ങളെ വേണ്ടുംപോലെ സംരക്ഷിക്കുവാൻ പര്യാപ്തമായ ഒരു സ്ഥാപനമായിരിക്കണം. തങ്ങൾ ഖജനായിൽ നിക്ഷേപിക്കുന്ന സംഖ്യയെ തങ്ങളുടെ സുഖസൌകര്യങ്ങൾക്കായി വ്യയംചെയ്യാൻ പൊതുജനങ്ങൾ അധികാരപ്പെടുത്തുന്നതും അവരാൽ രൂപീകരിക്കപ്പെടുന്നതുമായ സ്ഥാപനമത്രേ ഗവൺമെണ്ട്. ഒരുപക്ഷേ അങ്ങിനെ രൂപീകരിക്കപ്പെട്ടതല്ലെങ്കിലും തങ്ങളുടെ സുഖസൌകര്യങ്ങൾക്കായി ഖജനായിൽ വന്നുചേരുന്ന പൊതുജനങ്ങളുടെ പ്രയത്നഫലത്തെ യഥാവിധി ചിലവുചെയ്യുന്നുണ്ടെങ്കിലും ഗവൺമെണ്ടെന്ന പേർ അസ്ഥാനത്തിലാകണമെന്നില്ല. ഈ നിലയിലും, ഗവൺമെണ്ടെന്നു പറയാവുന്ന ഒരു സ്ഥാപനമാണോ കൊച്ചിയിലെ ഗവൺമെണ്ടെന്നു സംശയമാണ്. ഇപ്പോൾ നമ്മുടെ മുമ്പിൽ സമർപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ബഡ്ജറ്റ് മിച്ചമുള്ള ഒരു ബഡ്ജറ്റാണ്. മിച്ചമുള്ള ഒരു ബഡ്ജറ്റാണ് ഇതെന്നുള്ളതുകൊണ്ടുമാത്രം നമുക്കു ഗവൺമെണ്ടിനെ അനുമോദിക്കുവാനോ ഗവൺമെണ്ടിനു് സ്വയം അഭിമാനിക്കുവാനോ അവകാശമുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല.

ഇതിന്റെ ഉള്ളടക്കത്തിലേക്കാണ് നാം കടക്കേണ്ടതു്. ഇവിടെ ഉത്തരവാദിത്വഭരണത്തിന്റെ ഒരു ഛായ എന്ന നിലയിൽ ഒരു മന്ത്രിയെ നമുക്കു നൽകിയതുമുതൽ ആ മന്ത്രിക്കായി, അല്ലെങ്കിൽ ആ മന്ത്രിയുടെ കീഴിലുള്ള ഡിപ്പാർട്ട്മെണ്ടുകളിലേക്കായി, അല്ലെങ്കിൽ ജനസമുദായത്തിന്റെ അഭിവൃദ്ധിക്കായി നീക്കിവെക്കാവുള്ള സംഖ്യ ഇന്നും അതേനിലയിൽതന്നെയാണ് നില്ക്കുന്നതു്. മന്ത്രിയുടെ ഭരണം കൊച്ചിക്കു സിദ്ധമായ കാലത്തുണ്ടായിരുന്ന വരവ് ഇന്നത്തേതിലും എത്രയോ കുറഞ്ഞതായിരുന്നു. വരവു കൂടുതലുള്ള ഈ കാലത്തുപോലും അതിൽനിന്ന് ഒരു പടിയെങ്കിലും മുന്നോട്ടു പോകുവാൻ ഗവൺമെണ്ടു തയ്യാറായിട്ടില്ല. എന്നുവെച്ചാൽ കൊച്ചിരാജ്യത്തിലെ ജനസമ്പത്തിൽനിന്നുള്ള വരവിൽ ഒരു പൈ പോലും അവർക്കുവേണ്ടി കൂടുതൽ വ്യയംചെയ്യുവാൻ, പഴയ മാമൂലിൽനിന്നും വ്യതിചലിക്കുവാൻ ഗവൺമെണ്ടു തയ്യാറാകുന്നില്ല. അതൊന്നു മാത്രം മതി, ജനങ്ങളിൽനിന്നുള്ള വരവ് എത്ര വർദ്ധിച്ചാലും ജനസമ്പത്തിന്റെ ക്ഷേമത്തിനുവേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കുവാൻ ഗവൺമെണ്ടു വിസമ്മതിക്കുന്നുവെന്നു കാണുവാൻ.

കൊച്ചിയിൽ ബഡ്ജറ്റ് രൂപീകരിക്കുന്നതിനു് ഒരു പ്രത്യേകതയുണ്ട്. നമ്മുടേതുപോലുള്ള ഇതരഗവൺമെണ്ടുകളും ഇങ്ങിനെയായിരിക്കാം. ബഡ്ജറ്റ് രൂപീകരിക്കുമ്പോൾ ജനസമ്പത്തിന്റെ പണം അവരുടെ ആവശ്യങ്ങൾക്കായി നീക്കിവെച്ചതിനുശേഷം ബാക്കിയുള്ളതുമാത്രമേ ആഡംബരങ്ങൾക്കും ശമ്പളത്തിനും മറ്റുമായി വിനിയോഗിക്കുവാൻ പാടുള്ളുവെന്നതു് ഒരു പ്രധാനതത്വമാണ്. ഉടുക്കുവാൻ വസ്ത്രമില്ലാതെ, ആഹാരം കഴിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതെ, കിടക്കുവാൻ പായില്ലാതെ ജനസമുദായം കഷ്ടതയനുഭവിക്കുന്ന അവസരത്തിൽ അതുകൾക്കു നിവാരണം കാണാതെ, പുതിയ ഉദ്യോഗങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നു സമ്പ്രദായം തീരെ ആശാസ്യമായിട്ടുള്ളതല്ല. സംഗതിവശാൽ കൊച്ചിയിലെ ഭരണയന്ത്രം നടത്തുന്നതിന്നാവശ്യമുണ്ടെന്നു വിചാരിക്കുന്നിടത്തോളം സംഖ്യ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ശമ്പളത്തിനും മറ്റുമായി നീക്കിവെച്ചതിനുശേഷം ബാക്കിയുള്ളതുകൊണ്ടു മാത്രം ജനസമുദായത്തിന്റെ കാര്യം നോക്കുക എന്നുള്ള നില വന്നിട്ടുണ്ട്. ഇതു കൊച്ചി ഗവൺമെണ്ടു് ജനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ജന

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ങ്ങളാൽ ഭരിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു ഗവമ്മെണ്ടല്ലെന്നു പറയുന്നതിനു മതിയായ ഒരു കാരണമാണു്.

ഇനി ഭരണകാര്യത്തിലേക്കു കടക്കാം. വിദ്യാഭ്യാസവിഷയത്തിൽ മുന്നണിയിൽ നില്ക്കുന്ന ഒരു രാജ്യമാണു് കൊച്ചിയെന്നു് കൊച്ചി ഗവമ്മെണ്ടു് അഭിമാനത്തോടുകൂടി പറയുകയും, ഇവിടത്തെ ജനസഞ്ചയം അതു നെ അങ്ങിനെതന്നെ അനുവദിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ടു്. വരുന്ന കൊല്ലത്തിൽ നൂറു ലക്ഷത്തിൽ ചിലപാനം ഉറുപ്പ ക വിദ്യാഭ്യാസഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടിലേക്കു നീക്കിവെച്ചുകാണുന്നുണ്ടു്. അതെ, വരവിൽ ഒരു വ ിയ വിഭാഗം വിദ്യാഭ്യാസവിഷയത്തിലേക്കാണു് നീക്കിവെച്ചിട്ടുള്ളതു്. സാഹോദര്യവും സമഭാവനയും തികഞ്ഞ സംസ്കൃതജനസമുദായത്തെ സൃഷ്ടിക്കുവാനുള്ള പരിശ്രമത്തിൽ, സമാധാനസംരക്ഷകരോടുകൂടി ജീവിക്കുവാൻ ജനതയെ സന്നദ്ധമാക്കുന്ന പരിശ്രമത്തിൽ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധപതിപ്പിക്കുന്നുണ്ടു് നമ്മുടെ ഗവമ്മെണ്ടെന്നാണിതു വ്യക്തമാക്കുന്നതു്. പക്ഷെ, നാം മറുപുറത്തു കാണുന്നതെന്തു്? വിദ്യാഭ്യാസത്തിനുവേണ്ടി ചിലവുചെയ്യുവാൻ നൂറു ലക്ഷം ഉറുപ്പിക നീക്കിവെച്ചിട്ടുള്ള ഗവമ്മെണ്ടു് ജനസമുദായത്തിനിടയിൽ സമാധാനം വളർത്തുവാനായി നീതിന്യായം, ജെയിൽ, പോലീസ്, മിലിറ്ററി എന്നീ നാലിനങ്ങൾക്കായി പതിനാറു ലക്ഷത്തി അറുപതിനായിരം ഉറുപ്പിക നീക്കിവെച്ചിരിക്കുന്നു. വിദ്യാഭ്യാസത്തിനുവേണ്ടിയുള്ളതിന്റെ പകുതിയിലധികം സംഖ്യ ഈ വിഷയത്തിലേക്കു ചിലവുചെയ്യാനുദ്ദേശിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഇതൊന്നു മതി കൊച്ചിയിലെ വിദ്യാഭ്യാസം പൊള്ളയാണെന്നു കാണാൻ. ഇതു വാസ്തവത്തിൽ കൊച്ചിക്കു് അഭിമാനകരമല്ല വിദ്യാഭ്യാസാഭിവൃദ്ധി എവിടേയും ജനസമുദായത്തിനിടയിൽ സാമാന്യാധികതാപം വളർത്തുവാൻ പര്യാപ്തമാകേണ്ടതാണു്. ഒരുൽ പ്രാഥമിക പാഠശാലകളുള്ള കൊച്ചിയിൽ നൂറോ ലഹരിപദാർത്ഥവ്യാപാരശാലകൾ ഉണ്ടെന്നു കാണാം. വിദ്യാഭ്യാസത്തിനുവേണ്ടി ചിലവുചെയ്യുന്നതു നൂറു ലക്ഷം ഉറുപ്പികയാണെങ്കിൽ ഈ ലക്ഷം ഉറുപ്പികയാണു് അബ്കാരി ഇനത്തിൽനിന്നു മാത്രമുള്ള വരവു്. കൊച്ചിയിലെ ജനസഞ്ചയത്തിനിടയിൽ വിദ്യാഭ്യാസപരമായ അഭിവൃദ്ധിയുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നു പറയുന്നു നാവുകൊണ്ടുതന്നെ സദാചാരപരമായി കൊച്ചി പ്രതിവർഷമെന്നോണം അധഃപതിച്ചിരിക്കുന്നെന്നു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു ജനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ജനങ്ങളെ ഭരിക്കുന്ന മന്നാണു് കൊച്ചിയിലെ ഗവമ്മെണ്ടെങ്കിൽ ഈ ദുരവസ്ഥയുണ്ടാകുന്നു! വൈദ്യം, വിദ്യാഭ്യാസം, ഭക്ഷണം, വസ്ത്രം മുതലായതുകളാണു് ജനങ്ങൾക്കു് അത്യന്താപേക്ഷിതങ്ങളായുള്ള സാധനങ്ങൾ. ഇതിൽ കൊച്ചിയിലുള്ള വൈദ്യസഹായത്തിന്റെ രീതി എന്താണെന്നു നോക്കാം. രണ്ടുകോടി എട്ടുലക്ഷത്തിൽപരം ഉറുപ്പിക വരവുള്ള കൊച്ചിയിൽ ആസ്പത്രികളിൽ മരുന്നു വകക്കായി ഒരുലക്ഷത്തി എഴുപത്തായിരം ഉറുപ്പികയാണു് നീക്കിവെച്ചിട്ടുള്ളതു്. ൧൯൩൫-ൽ കൊച്ചിയിലെ ആസ്പത്രികളിൽ എല്ലാംകൂടി പത്തുലക്ഷത്തി നാല്പതിനായിരത്തി എണ്ണൂററി എണ്പത്തിമൂന്നു രോഗികളെ ചികിത്സിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു വൈദ്യസംബന്ധമായ ഭരണറിപ്പോർട്ടിൽ കാണുന്നു. എന്നുവെച്ചാൽ ൧൦,൪൫,൮൮൩ പേക്കു് ൧,൭൪,൦൦൦ ഉറുപ്പിക മാത്രമേ മരുന്നിനു ചിലവുചെയ്യുന്നുള്ളു. ഇതിൽനിന്നും ആളൊന്നുക്കു് എത്ര അണയുടെ മരുന്നു കിട്ടുന്നുണ്ടെന്നു കാണുവാൻ വിഷമിക്കും. ഈ രോഗികളിൽ നൂറു,നൂറ്റി പേർ ആസ്പത്രികളിൽ കിടന്നു വൈദ്യസഹായം സമ്പാദിച്ചവരാണു്. അവരുടെ ഭക്ഷണത്തിനായി ഈ കൊല്ലത്തെ കണക്കനുസരിച്ചു് ൯൬,൦൦൦ ഉറുപ്പികയാണു് നീക്കിവെച്ചിട്ടുള്ളതു്. അതനുസരിച്ചു് ഒരു രോഗിക്കു് ഒരു ദിവസം എത്ര അണക്കുള്ള ആഹാരമാണു് കിട്ടുന്നതെന്നും നല്ലപോലെ വ്യക്തമാകുന്നില്ലേ? അവരുടെ കിടപ്പിനുള്ള ഉപകരണങ്ങൾക്കും വസ്ത്രങ്ങൾക്കുംകൂടി ൧൬,൦൦൦ ഉറുപ്പികയാണു് നീക്കിവെച്ചിട്ടുള്ളതു്. ഇപ്പോൾ കൊച്ചിയിലെ ആസ്പത്രികളിൽ പ്രതിവർഷം രോഗികളുടെ എണ്ണം ക്രമേണ കൂടിക്കൂടി വരികയാണു്. മരുന്നു്, ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ എന്നിവയുടെ വിലയും വർദ്ധിക്കുന്നു. എന്നിട്ടും കഴിഞ്ഞകൊല്ലത്തിൽ മരുന്നിനും ഭക്ഷണത്തിനും എത്ര ചിലവുചെയ്തുവോ അതേസംഖ്യതന്നെയാണു് വരുന്ന കൊല്ലത്തേക്കും നീക്കിവെച്ചിട്ടുള്ളതു്. ഇങ്ങിനെ ജനസമുദായത്തിന്നാവശ്യമായ ഭാഗങ്ങളിൽ മനസ്സും കൈവെക്കാതെ, കൊച്ചിരാജ്യത്തിലെ നികൃതിദായകന്മാരോടു പ്രത്യക്ഷമായും, ജനങ്ങളുടെ രക്തത്തിൽ വിഷം കലർത്തി പരോക്ഷമായും ഒരു വലിയ സംഖ്യ പിരിച്ചെടുത്തു്, ഖജാന വീർപ്പിക്കുന്ന നമ്മുടെ ഗവമ്മെണ്ടു് ജനസമുദായത്തിന്റെ ആവശ്യത്തിനുവേണ്ടി നിസ്സാരമായ ഒരു സംഖ്യ മാത്രം ചിലവുചെയ്തു തുലിപ്പെടുന്നു. എത്ര പരിതാപകരമായ ഒരവസ്ഥയാണു് ഇതെന്നു ചിന്തിക്കുക!

ജനകീയതാല്പര്യങ്ങളിൽ ഗവമ്മെണ്ടിനുള്ള ശ്രദ്ധയെത്രയെന്നു കാണുവാൻ ൧൯൩൫-ലെ ബഡ്ജറിലേക്കുകൂടിയും ഈ സഭയുടെ ശ്രദ്ധയെ ഞാൻ ആകർഷിച്ചുകൊള്ളുന്നു. കഴിഞ്ഞ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

കൊല്ലത്തെ ബഡ്ജറ്റിൽ ഫസ്റ്റ്,൪,൦൦൦ ഉറുപ്പികയാണ് മിച്ചമുണ്ടായിരുന്നതു്. കൊല്ലാവസാനത്തിൽ ഇത്രതന്നെ ഉറുപ്പിക വരവ്ലും ചിലവിലും വർദ്ധിക്കയുമുണ്ടായി. ഇങ്ങിനെ കൂടുതൽ ചിലവുചെയ്ത ഫസ്റ്റ് ലക്ഷത്തിൽപ്പരം ഉറുപ്പികയിൽനിന്നും ദേശോദ്ധാരണപരങ്ങളല്ലാത്ത വകുപ്പുകളിലേക്കായി മാത്രം ഫസ്റ്റ്,൫൭,൭൦൦ ഉറുപ്പികയും ഗവമ്മെണ്ടു ചിലവുചെയ്തു. ഫസ്റ്റ ലക്ഷത്തിലധികം ഉറുപ്പിക ചിലവുചെയ്യുവാൻ കൊച്ചിയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും അതിൽനിന്നു് ദേശോദ്ധാരണവകുപ്പുകൾക്കായി ര്,൭൫,൫൦൦ ഉറുപ്പിക മാത്രം ചിലവുചെയ്യാനേ നമ്മുടെ ഗവമ്മെണ്ടിനു ദയവുണ്ടായുള്ളു. അതിൽനിന്നു ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ശമ്പളക്കൂടുതലും ക്ഷാമബത്ത മുതലായതും കഴിച്ചാൽ ജനതയുടെ ജീവിതസുഖങ്ങളെ വർദ്ധിപ്പിക്കാൻ എത്ര ഉറുപ്പികയാണു് വ്യയംചെയ്തിട്ടുള്ളതെന്നു കാണാൻ പ്രയാസമില്ലതന്നെ. ദയവുചെയ്തു് ഈവക ബഡ്ജറ്റു രൂപീകരണം മാറ്റിവെച്ചു് പൊതുജനങ്ങളുടെ പണം കൊണ്ടാണു് ഗവമ്മെണ്ടു കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നതെന്നും, അതു പൊതുജനങ്ങൾക്കു വീതിച്ചു കൊടുക്കേണ്ടതാണെന്നുമുള്ള ബോധത്തോടുകൂടി പെരുമാറണമെന്നാണു് എനിക്കു പറയുവാനുള്ളതു്.

ഇനി ഭരണകാര്യത്തിൽ കൊച്ചി ഗവമ്മെണ്ടു ചെയ്യുന്ന മറ്റു ചില സുഖമല്ലാത്ത പ്രവൃത്തികളെപ്പറ്റിയാണു് എനിക്കു പറയുവാനുള്ളതു്. ഞാൻ നേരത്തേ പറഞ്ഞതുപോലെ ബഡ്ജറ്റു വിമർശനാവസരത്തിൽ ചെയ്യുന്ന നിരൂപണങ്ങളെ നിദാനമായി സ്വീകരിച്ചു വേണം അടുത്ത കൊല്ലത്തെ ബഡ്ജറ്റു രൂപീകരിക്കാനെന്നു ഗവമ്മെണ്ടിനെ ഉൽബോധിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

കൊച്ചിയിലെ ഔദ്യോഗിക ഭാഷാമതിയെ ഈ സഭ ഏതോ കാലം മുതല്ക്കുതന്നെ പ്രതിഷേധിച്ചുവരുന്നുണ്ടു്. ന്യായമായ ഒരു ആവശ്യം, പൊതുജനപ്രതിനിധികൾക്കുകൂടിയും സമ്മതിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ വിരോധമില്ലാത്ത ഒരു ആവശ്യം വരുമ്പോഴല്ലാതെ ഏതെങ്കിലും ഒരു ഭാഷാമതി ഈ സഭ സ്വീകരിക്കാറില്ല, അനുവദിക്കാറില്ല. ഇപ്പോഴാകട്ടെ കഴിഞ്ഞ ബഡ്ജറ്റു സമ്മേളനത്തിലോ അതിനു മുമ്പിലത്തെ ബഡ്ജറ്റു സമ്മേളനത്തിലോ വെച്ചു് പോലീസ് കമ്മീഷണരുടെ ഭാഷാമതിയെ ഈ സഭ കലശലായി ആക്ഷേപിക്കയുണ്ടായി. ആ ആക്ഷേപമത്രയും മുമ്പിൽ വെച്ചുകൊണ്ടും, നാലുമാസക്കാലത്തേക്കു കൊച്ചിയിലെ പോലീസ് കമ്മീഷണർ അവധിയിൽ പോയിരിക്കെ പോലീസ് കമ്മീഷണരായി ഒരാളെ ഇവിടെ ഭാഷാമതിചെയ്തു. കൊച്ചിയിലെ പോലീസുവകുപ്പിനെ ശേഷിയോടും ശേമുഷിയോടുംകൂടി നാലുമാസത്തേക്കുപോലും നയിക്കുന്നതിനു പ്രാപ്തിയുള്ള ഒരാളെ സൃഷ്ടിക്കുവാൻ, കൊച്ചിയിലെ പോലീസുവകുപ്പിനു കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നോ? ഇത്രയും കാലത്തേക്കു മാത്രം പോലീസുവകുപ്പു ഭരിക്കുവാൻ പ്രാപ്തിയുള്ള ഒരാളെ കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ ഗവമ്മെണ്ടിനു സാധിക്കാത്തതുകൊണ്ടാണോ ഈ ഭാഷാമതി വേണ്ടിവന്നതു്? അല്ലെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നവനാണു് ഞാൻ. കൊച്ചിയിലെ പൌരസ്വാതന്ത്ര്യത്തെ അങ്കമാനം അപഹരിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു കാലഘട്ടമാണിതു്. ഇതിനൊക്കെ പരിഹാരമുണ്ടാകണമെങ്കിൽ കൊച്ചിയെ പരിപൂർണ്ണമായ ഉത്തരവാദിത്വഭരണത്തിലേക്കു് ഉയർത്തുകയാണു് വേണ്ടതു്. ഇന്നു് ഒരു മന്ത്രി മാത്രമാണു് കൊച്ചിയിലുള്ളതു്. അതോടുകൂടി ഞങ്ങളുടെ കുട്ടികളെ വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യിക്കുന്നതിനും, ഞങ്ങളുടെ സഹോദരീസഹോദരന്മാക്കാവശ്യമായ വൈദ്യസഹായം നൽകുന്നതിനുമുള്ള ആ രണ്ടു ഡിപ്പാർട്ട്മെണ്ടുകളേയുംകൂടി എന്തുകൊണ്ടു ഞങ്ങളെ ഏല്പിച്ചുകൂടാ? കൊച്ചി പരിപൂർണ്ണമായ ഉത്തരവാദിത്വഭരണത്തിൽ എത്തുമ്പോൾ മാത്രമേ കൊച്ചിയുടെ ഇന്നത്തെ ദോഷം പരിഹരിക്കപ്പെടുകയുള്ളു. അതുകൊണ്ടു് കഴിവുള്ളിടത്തോളം ജനങ്ങൾക്കു് ഒഴിച്ചുകൂടാത്ത ഡിപ്പാർട്ട്മെണ്ടുകളെയെങ്കിലും മന്ത്രിയുടെ കീഴിൽ വിട്ടുകൊടുത്തു് കൊച്ചിയിലെ ഭരണത്തിൽ ഇന്നു വന്നിട്ടുള്ള സ്വാർത്ഥപരമായ പുരോഗതിയെ തടയണമെന്നു ഞാൻ ഗവമ്മെണ്ടിനോടഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടു് വിരമിക്കുന്നു.

മിസ്റ്റർ വി കെ. കുട്ടി: മിസ്റ്റർ പ്രസിഡണ്ടു, സർ, ഫസ്റ്റ് ഫസ്റ്റ്-ലെ ബഡ്ജറ്റിനെ നിരൂപിക്കാനുള്ള ഈ സന്ദർഭം മുതുങ്ങിയനിലയിൽ നിർവ്വഹിക്കുവാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ഈ കൊല്ലത്തെ ബഡ്ജറ്റു പലതുകൊണ്ടും പ്രാധാന്യം അർഹിക്കുന്ന ഒന്നാണെന്നുള്ളതിൽ സമ്മതിക്കാതെയിരിക്കുവാൻ നിർവ്വാഹമില്ല. ജനങ്ങൾ വിവിധതരത്തിൽ വിഷമങ്ങൾ അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും ഈ സമയംതന്നെ അവരുടെസാമ്പത്തികമായ നിലയ്ക്കു വർദ്ധിച്ചുമായ ദോഷം സംഭവിച്ചിട്ടില്ലെന്നു കാണുന്ന ഒന്നാണു ഈ കൊല്ലത്തെ ബഡ്ജറ്റു. ഇത്ര കിഞ്ചനകരമായ ഒരു ബഡ്ജറ്റു അവതരിപ്പിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞ കൊച്ചിഗവമ്മെണ്ടിനെ ഞാൻ അഭിനന്ദിക്കുന്നു. ഫസ്റ്റ് ൦-ലെ ബഡ്ജറ്റിൽ കൊള്ളിച്ചിരിക്കുന്ന ഇനങ്ങളിൽ ചില സം

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ഖ്യകം ആവശ്യത്തിനു മതിയാകാത്ത തരത്തിലാണെന്നു പൊതുവെ ആക്ഷേപമുണ്ടെങ്കിലും യുദ്ധപര്യവസാനത്തിൽ ഗവൺമെണ്ടു നിർവ്വഹിക്കുവാൻ ആലോചിച്ചിരിക്കുന്ന പദ്ധതിയിലേക്കു ആവശ്യമായ സംഖ്യ കരുതിയിരിക്കുന്നുവെന്നുള്ളതു ആശാവഹകരമായ സംഗതി യാണു്.

ഈ അവസരത്തിൽ എനിക്കു പറയുവാനുള്ളതു കൊച്ചിയിലെ തൊഴിലാളികൾക്കായി ഈ ബഡ്ജറ്റിൽ എത്ര സംഖ്യ കൊള്ളിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ള സംഗതിയെപ്പറ്റിയാണു്. ൫൦൦ ലക്ഷത്തിൽപരം വരുന്ന വരുമാനത്തിന്റെ വലിയൊരുഭാഗം കൊച്ചിയിലെ തൊഴിലാളികളാണു വഹിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നതു ഗവൺമെണ്ടു ദയവായി ആലോചിക്കേണ്ടതുണ്ടു്. ൫൦ ലക്ഷത്തോളംവരുന്ന എക്സൈസ്സു് റവന്യൂവിൽ ഏതാണ്ടു മുഴുവനുംതന്നെ തൊഴിലാളികളുടെ അടുക്കൽ നിന്നു വസൂലാക്കിട്ടുള്ളതാണു്. ഡയറക്ടായും ഇൻഡയറക്ടായുമുള്ള വരുമാനത്തിൽ ഏതാണ്ടു പകുതിയെങ്കിലും അവക്കുവേണ്ടി വ്യയിക്കാതെ ഇരിക്കുന്നപക്ഷം അതു ഗവൺമെണ്ടു അവരോടുചെയ്യുന്ന വലിയൊരനീതിമാത്രമായിരിക്കും. അവക്കു ഇന്നത്തെ പരിതഃസ്ഥിതിയിൽ നിത്യജീവിതംകഴിച്ചുകൂട്ടുവാനുള്ള വിഷമത്തെ പരിഹരിക്കാൻ ഗവൺമെണ്ടിനേ കഴികയുള്ളൂ. ഭക്ഷിക്കാനാവശ്യമുള്ള സാധനങ്ങൾ കിട്ടുന്നില്ല ജീവിക്കാനുള്ള പരിതഃസ്ഥിതികൾ ഇല്ല. ഏതാണ്ടു ൫൦ മണിക്കൂറം പണിയെടുക്കുന്ന അവക്കു ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഭക്ഷണത്തിന്റെ നില ഗവൺമെണ്ടു ആലോചിക്കണം. ഡിയർനസ്സു് അലവൻസു അവക്കും കൊടുക്കുവാൻ വിചാരിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽപോലും അവരുടെ ജീവിതത്തെ നിലനിറുത്താൻ സാദ്ധ്യമല്ല. ആഴ്ചയിൽ ൫ ദിവസത്തെ അരികൊണ്ടുമാത്രം ൫൦ മണിക്കൂറം പണിയെടുക്കുന്ന അവക്കു ജീവിക്കാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. ഈ ഇടെ ൫൦ സംഘങ്ങൾ ചേർന്നു ഇവിടെ തൊഴിലാളികൾക്കു ജീവിക്കാൻ സാധിക്കുന്ന രീതിയിലുള്ള ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ അനുവദിച്ചുകിട്ടണമെന്നു പറഞ്ഞു ഒരു പ്രമേയം പാസ്സാക്കി ഗവൺമെണ്ടിലേയ്ക്കു അയച്ചിട്ടുണ്ടു്. അവർ ഒരു ഡെപ്യൂട്ടേഷനായി അടുത്തുതന്നെ ദിവാൻ പ്രസിഡെണ്ടിനെ സമീപിക്കാൻ പോകുന്നുണ്ടെന്നും അറിയുന്നുണ്ടു്. ഫാക്ടറി തൊഴിലാളികൾക്കു ൨ മണിക്കൂർ പണിയെടുത്താൽ മതിയെങ്കിലും day and night ആയി ൧൫൰, ൧൬൰ മണിക്കൂർവേല ചെയ്യേണ്ടതായിവരുന്നുണ്ടു്. അപ്പോൾ അവക്കു ശരിയായ ഭക്ഷണം കഴിക്കാതെ നിവൃത്തിയില്ല. ഇങ്ങിനെയുള്ള പരിതഃസ്ഥിതിയിൽ അവരെ വേണ്ട സഹായംചെയ്തു രക്ഷിക്കാൻ ഞാൻ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

സർ, എറണാകുളം കായലിൽ വർഷംതോറമുണ്ടാകുന്ന അപകടങ്ങളിൽനിന്നു വഞ്ചിതൊഴിലാളികളേയും യാത്രക്കാരേയും രക്ഷിക്കാനായി ഒന്നു രണ്ടു ആമുലൻസു ബോട്ടുകൾ ഏർപ്പെടുത്തണമെന്നു ഈ കൌൺസിലിൽ പ്രമേയം പാസ്സാക്കീട്ടുണ്ടു്. എന്നാൽ ഇന്നുവരെ ആ സംഗതിയിൽ ഗവൺമെണ്ടു കാര്യമായശ്രദ്ധ പതിപ്പിച്ചിട്ടില്ല. കൊല്ലംതോറും ഈ കായലിൽ ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന അപകടങ്ങളുടെ സംഖ്യ വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടുതന്നെവരുന്നു. ഏതാണ്ടു കഴിഞ്ഞമാസത്തിലും അതിനു മുമ്പിലത്തെ മാസത്തിലുമായി എട്ടൊപത്തോ വഞ്ചികൾ മുങ്ങുകയും അനേകം സഹോദരങ്ങൾ മരണമടയുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. അവരുടെ കണക്കുകൾപോലും ഞങ്ങൾക്കു—പൊതുജനങ്ങൾക്കു—ഇന്നുവരെ മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ല. ഇങ്ങിനെയുള്ള അപകടങ്ങളിൽനിന്നുള്ള സംരക്ഷണത്തിനായി ആമുലൻസു ബോട്ടു ഏർപ്പെടുത്തണമെന്നു പറഞ്ഞു തുടങ്ങീട്ടു കാലം വളരെയായി. ഏതായാലും സംഭവിച്ചിട്ടുള്ളതിനെക്കുറിച്ചു പ്രസംഗിച്ചിട്ടു കാര്യമില്ല. അതിനാൽ ഞാൻ ബഹുമാനപ്പെട്ട ഗവൺമേണ്ടിനോടു പറയുന്നതു അടുത്ത കൊല്ലത്തേയ്ക്കു എങ്കിലും സാധു തൊഴിലാളികളുടെ സംരക്ഷണത്തിനുവേണ്ടി. ഒന്നോ രണ്ടോ ആമുലൻസു ബോട്ടുകൾ ഏർപ്പെടുത്തണം എന്നുള്ളതാണു്. ഞാൻ പറയുന്നതു് വല്ലാർപാടം, പനമ്പുകാടു്, മുളവുകാടു മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽനിന്നു അയലണ്ടിൽ വേലയ്ക്കു വരുന്നവരെ ഒന്നോ രണ്ടോ ബോട്ടു ഏർപ്പെടുത്തി അവിടെനിന്നു ഐലണ്ടിലേയ്ക്കു കൊണ്ടുവരികയും വൈകുന്നേരം തിരികെ കൊണ്ടുപോയാക്കുകയുംവേണമെന്നാണു്. അങ്ങിനെ എന്തെങ്കിലും ഒരേർപ്പാടുചെയ്തു ബഹുമാനപ്പെട്ട ഗവൺമേണ്ടു അവരെ സഹായിക്കണം.

ഇനി എനിക്കു പറയുവാനുള്ളതു സാധുക്കളായ ജനങ്ങളുടെ ഇന്നത്തെ ആഹാരസ്ഥിതിയെപ്പറ്റിയാണു്. ഈ നാട്ടിലെ ഭൂരിപക്ഷം ജനങ്ങളും സാധുക്കളും നാട്ടിൽ കിട്ടുന്ന നിസ്സാര സാധനങ്ങൾവാങ്ങി ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നവരുമാണു്. കൊള്ളിക്കിഴങ്ങിനെക്കുറിച്ചുള്ള സ്ഥിതിഗതികൾ ബഹുമാനപ്പെട്ട ചാലക്കുടി മെമ്പർ അവർകൾ പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു. ഈ അവസരത്തിൽ മധുരക്കിഴങ്ങിനും കൺട്രോൾചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. കൊച്ചി ഗവൺമേണ്ടു ഈ സാധനം കൊണ്ടുവരുന്നതു എവിടെനിന്നാണു; ആരാണു വരുത്തുന്നതു്; എവിടെയാണു അതിന്റെ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ഉത്തരവസ്ഥലം എന്നൊന്നും ആലോചിക്കാതെ കൺട്രോൾചെയ്യുന്നു ശരിയായില്ല. മംഗലാപുരം കാസർകോട്, പട്ടാമ്പി, പൊന്നാനി മുതലായ രാജ്യങ്ങളിൽനിന്നും വലിയ വലിയ വ്യാപാരികൾ ഇവിടെ വരുന്നുകയും ഇവിടെ വന്നതിനുശേഷം മറ്റുഭാഗങ്ങളിലേക്ക് വിതരണം ചെയ്യുകയുമാണു് പതിവു്. ആ സാധനവും നമ്മളും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം എന്താണു്? ഇങ്ങിനെയുള്ള വിദേശസാമാനങ്ങൾക്കുപോലും ഇവിടെ കണ്ട്രോൾ ചുമത്തിയാൽ ഇവിടത്തെ ജനങ്ങളുടെ സ്ഥിതി എന്തായിരിക്കും? കൊള്ളിക്കിഴങ്ങിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇവിടത്തെ കണ്ട്രോൾ എടുത്തുകളയണമെന്നു അഭിപ്രായം ഇല്ല. കൊച്ചിരാജ്യത്തിൽ എവിടെയും കൊണ്ടുപോയി വില്ക്കാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യംവേണമെന്നേ അഭിപ്രായമുള്ളൂ. പക്ഷെ കൊച്ചിയിൽനിന്നു പുറത്തുകൊണ്ടുപോകാതെ നോക്കേണ്ടതാണു് കൊച്ചിയിൽ എവിടെയും വില്ക്കാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യംവേണം. നിയന്ത്രണവിഷയത്തിൽ ഗവമ്മെണ്ടിനു പലപ്പോഴും തെറ്റുപറ്റുന്നുണ്ടു്. ഞാൻ ഇതു നുകാണുന്നകാരണം കുറച്ചു ആലോചനക്കുറവുകൊണ്ടാണെന്നാണു്. ഓരോരുധാന്യം നിയന്ത്രണം ചെയ്യാനാലോചിക്കുമ്പോൾ അതിന്റെ ഉത്തരവസ്ഥാനം അന്വേഷിക്കുക, അതിനെപ്പറ്റി വിവരമുള്ളവരുടെ ഉപദേശം വാങ്ങുക എന്നീവഴികളിൽകൂടി ആയിരുന്നു ഗവമ്മെണ്ടിന്റെ പോക്കു എങ്കിൽ ഇങ്ങിനെയുള്ള അപകടങ്ങൾ നിശ്ചയമായും വരികയില്ലായിരുന്നു. ഡയറക്ടർക്കു അതാതുസമയംവേണ്ട നിർദ്ദേശങ്ങൾ കൊടുക്കാനായി ഒരു കമ്മറ്റിയെ ഏർപ്പെടുത്തണം എന്ന ഒരു പ്രമേയം ഞാൻ അവതരിപ്പിക്കയും അതു് ഈ സഭ പാസ്സാക്കയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു് എന്നാൽ അങ്ങിനെയുള്ള ഒരു കമ്മിറ്റിയല്ല ഗവമ്മെണ്ടു രൂപീകരിച്ചതു്. എന്റെ പ്രമേയത്തെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയുള്ള ഒരു കമ്മറ്റി ഉണ്ടായ തുന്നവെങ്കിൽ ഈ പരാതികൾക്കോ വിഷമങ്ങൾക്കോ ഇടവരികയില്ലായിരുന്നു. ഇപ്പോഴത്തെ പരിതഃസ്ഥിതിയിൽ ആവശ്യവും അനാവശ്യവുമായ പല നിയന്ത്രണങ്ങളും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. ഇപ്പോൾ ഡിപ്പാർട്ട്മെണ്ടിൽനിന്നു നിയന്ത്രണത്തിൽ വരുത്തിട്ടുള്ള സാധനങ്ങളുടെ പേരുകൾ ചോദിച്ചാൽ പെട്ടെന്നുപറയുവാൻ ഡയറക്ടർക്കു സാദ്ധ്യമല്ല. വളരെ ചിന്തിച്ചതിനുശേഷമേ പറയുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. എറണാകുളം മാർക്കറ്റിൽ ഏതുക്കായക്കു് കൺട്രോൾ ചെയ്തപ്പോൾ ആ സാധനം തീരെ കിട്ടാതെയായി. അനേകായിരം ജനങ്ങൾ വീടുകൾതോറും കിടക്കുവാനുള്ള സാധനംപോലുമില്ലാതെ കഷ്ടപ്പെടുന്ന സംഗതി ഈ അവസരത്തിൽ ഗവമ്മെണ്ടിനെ ധരിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു. കൺട്രോൾ ചെയ്യുവാൻ വിചാരിക്കുമ്പോൾ ആ സാധനങ്ങൾ പൊതുജനങ്ങൾക്കു വിതരണം ചെയ്യുവാനുള്ള സൌകര്യംകൂടി നമ്മുടെ സിപ്പാർട്ട്മെണ്ടു് ചെയ്തിട്ടില്ല. ഇന്നു് നിയന്ത്രണത്തിലിരിക്കുന്ന സാധനങ്ങളെപ്പറ്റി ഒരു അന്വേഷണംനടത്തി യഥാർത്ഥമായി കൺട്രോൾ ചെയ്യേണ്ട സാധനങ്ങളെ കണ്ടുപിടിച്ചു് മറ്റുള്ളവയെ അതിൽനിന്നു് ഒഴിവാക്കുവാനായിട്ടു് ഒരു കമ്മറ്റിയെ നിയമിക്കണമെന്നാണു് ഞാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നതു്. ഞാൻ ഡിപ്പാർട്ട്മെണ്ടിനെ ആക്ഷേപിക്കുകയല്ല. പലേ രാജ്യങ്ങളിലും നിയന്ത്രണങ്ങൾ നടക്കുന്നുണ്ടു്. ഏതെല്ലാം സാധനങ്ങളാണു് അവിടെ നിയന്ത്രിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നു പറയുവാൻ നിവർത്തിയില്ല. കൊച്ചിരാജ്യത്തു് ആവശ്യമായതും നിയന്ത്രിക്കേണ്ടതുമായ സാധനങ്ങൾ ഏതല്ലാമാണെന്നു നിശ്ചയിക്കുവാൻ ഒരു കമ്മറ്റിയെ രൂപീകരിക്കണമെന്നാണു് എനിക്കു പറയുവാനുള്ളതു്.

സർ, എന്റെ പ്രസംഗം ഇനിയും നീട്ടിക്കൊണ്ടുപോകുവാൻ ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല. ബഹുമാനപ്പെട്ട മിസ്റ്റർ സി. കെ. നായരുടെ ഒരു പ്രസ്താവനക്കുമാത്രം രണ്ടുവാക്കു മറുപടി പറയാം. ഒരു പോലീസ് കമ്മീഷണറെ കൊച്ചിയിലേക്കു് ഇറക്കുമതിചെയ്യുകാര്യത്തെ സംബന്ധിച്ചു് ഇതിനുമുമ്പും ഈ കൌൺസിലിൽ ചില നിരൂപണങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. ആ കാലത്തുതന്നെ അതിനു മറുപടിയും പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണു്. അന്നത്തെ കമ്മീഷണർ രാജിവെച്ചുപോയ അവസരത്തിൽ ആ സ്ഥാനത്തേക്കു മറെറാരു വിദേശിയെ ഇറക്കുമതി ചെയ്തതാണു് ആക്ഷേപത്തിനുകാരണം.

ഇറക്കുമതിവിഷയത്തിൽ കൊച്ചിഗവമ്മെണ്ടിന്റെ നയമേന്താണെന്നു ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു. കൊച്ചീദിവാൻജിയായി ഒരാളെ നിയമിക്കുവാൻ പോകുന്നുവെന്നുകേട്ടാൽ രാജ്യത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലും അതിൽ താല്പര്യമുള്ള ആളുകൾ വൈസ്രായിക്കും ഇൻഡ്യാഗവമ്മെണ്ടിനും മറ്റും ചില മെമ്മോറാണ്ടം സമർപ്പിക്കുവാൻ നടക്കുകയായി. അതുകഴിഞ്ഞു് നിയമനം കഴിയുമ്പോൾ ഹൈക്കോടതി ജഡ്ജിയുടെ നിയമനം വരും. അവിടെ ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിവേണം. എന്നാൽ അതു വിദേശിയാകാൻ പാടില്ല എന്നുപറഞ്ഞുതുടങ്ങും. പിന്നെ ഡിസ്ട്രിക്ട്കോട്ടിൽ ഒരു നിയമനം വന്നാൽ അവിടെയുംഎത്തും. ഈ നിലയിൽ നോക്കുമ്പോൾ ദിവാൻജി ഈ രാജ്യക്കാരൻ പാടില്ല, ജഡ്ജി ഈ രാജ്യക്കാരൻതന്നെവേണം എന്നുവ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ങ്കും. അപ്പോൾ ഇവിടത്തെ പോളിസിയൊക്കെമാറി. അന്നത്തെ പരിതഃസ്ഥിതിയിൽ വിദേശത്തുനിന്നും ഒരാളെ ഇറക്കുമതി ചെയ്താലല്ലാതെ ഇവിടത്തെ വിഭവങ്ങളെ അഭിമുഖീകരിക്കുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ലെന്നുള്ളതു് പ്രത്യക്ഷമായ ഒരു സംഗതിയാണു്.

മിസ്റ്റർ എ. വി. മുത്തേടൻ : കപ്യസ്റ്റ്യൻ.

മിസ്റ്റർ വി. കെ കുട്ടി: അന്നത്തെ പരിതഃസ്ഥിതിയനുസരിച്ചു് ഒരു കമ്മീഷണറെ വച്ചു. ഒരു കൃസ്ത്യാനിയെ കൊണ്ടുവരാമെങ്കിൽ എന്തുകൊണ്ടു് ഒരു മുസൽമാനെ കൊണ്ടുവന്നുകൂടാ? എന്തൊരു കുത്സിതമാണു കാണിക്കുന്നതു്. ഒരാൾ ജനറലായിട്ടുള്ള ഒരു പോളിസിയെടുക്കണം. ഏതു കാലത്തോ ആരുടെ ഭാഗ്യംകൊണ്ടോ ഒരാൾ ഇവിടെ വന്നുകൂടി ഒരാളേയും വഴിപിഴപ്പിക്കാതെ എല്ലിച്ചുകായ്ച്ചു ശരിയായി ചെയ്യുവാനുള്ളതു് എല്ലാവർക്കും ബോദ്ധ്യമാണു്. അവനവനു വേണ്ടകായ്ക്കുള്ളിൽ അതാതു സമുദായങ്ങൾക്കു തോന്നുന്ന കാരോപോളിസിയല്ല എടുക്കേണ്ടതു്. ജനറലായ ഒരു പോളിസിയാണു് നമുക്കുവേണ്ടതു്. കൊച്ചിരാജ്യത്തു മുസൽമാന്മാരിൽ പ്രാപ്തിയുള്ള ആളുകളില്ലാത്തതുകൊണ്ടാണു കൊടുക്കാതെന്നു പല ദിവാൻജിമാരും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു് ഫുഡു് ഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടിൽതന്നെ ഇപ്പോൾ ധാരാളം നിയമനങ്ങൾ നടത്തുന്നുണ്ടു്. ഒരു നിയമനമെങ്കിലും ഒരു മുസൽമാനുകൊടുക്കുവാനുള്ള മഹാമനസ്കത ആ ഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടിനുണ്ടായിട്ടുണ്ടോ? അതുപോലെ പല ഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടുകളിലും നിയമനമുണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. വാസ്തവത്തിൽ ഞങ്ങളിൽ ഉദ്യോഗത്തിനു പ്രാപ്തിയുള്ളവരുണ്ടെന്നു കാണിച്ചുകൊടുത്തിട്ടും ഞങ്ങളെ മാറിനിറുത്തിയിരിക്കയാണു്. സമുദായങ്ങളുടെ നിലയിൽ ഉള്ള പോളിസി എടുക്കുന്നതു് തെറ്റാണു് അതുകൊണ്ടു് ജനറലായിട്ടുള്ള ഇറക്കുമതിയെ സംബന്ധിച്ചുള്ള വാദങ്ങൾ കൊണ്ടുവരരുതെന്നുള്ള അപേക്ഷയോടുകൂടി ഞാൻ വിരമിക്കുന്നു.

Mr. N. V. Subbarayan Chettiyar *(Nominated)*: Mr. President Sir, on a perusal of the Budget, I had very great pleasure to note that the Revised Budget Estimate for the year 1118 has closed with a surplus of more than Rs 26 lakhs out of which Rs. 20 lakhs is proposed to be transferred to the Revenue Reserve Fund which will then stand at above Rs. 55 lakhs. The Diwan President in his opening speech has declared that this sum and more will be utilised to finance various schemes which the Government are contemplating in connection with plans for post war development. The year 1118 was the most critical in the history of Cochin and the world at large when compared with the conditions that existed before. I believe that the surplus for the year 1119 will be double than what it was for the year 1118 so that Government will be able to add further larger sums to the Revenue Reserve Fund thereby making larger provisions for post war schemes. The life for a few years to come after the war would be horrible than what it is at present and I have to congratulate the Diwan President and the Government for the early steps they have taken to make provision to fight against poverty and unemployment which may be the first direct result of the war.

It is gratifying to note that a full-time officer has been appointed to work out schemes for post war reconstruction and two conferences were held at which various schemes were discussed and certain tentative conclusions reached. In this connection I have to point out that although Cochin State is the most thickly populated area in the world, it is the most thinnest in respect of industrialisation and I may say that Cochin is far worse off than most of her sister States like Travancore Mysore and Hyderabad. Although there is ample of raw materials, grown and produced in Cochin, like, cocoanut, coir, cotton, sugar-cane, groundnut, etc., there is not a single concern in Cochin State in which these raw products can be converted into finished products for export to foreign places. Government may say that it may be due to want of initiative among the public to organise such industries. But in a place like Cochin; where people are only anxious to educate their children up to School Final or B A and advise them to seek for some petty appointment, in State service, unless Government take an initiative in the matter and educate the children in business or technical lines to my mind, it seems that it is impossible for Cochinites to learn for themselves in industrial lines. Therefore, I would suggest that as a post war reconstruction measure, the present educational system in Cochin State has to be thoroughly overhauled. Most of the High Schools and Colleges at present in the State may be closed for a few years and the children should be given free industrial training out of the amount available by closing the present schools and colleges.

The Diwan-President in the opening speech has pointed out that a number of irrigation schemes the most important of which *viz.*, the Chalakudy Scheme and the Kambalathara Eri Scheme will be taken up next year. These schemes, if completed, will not only solve the present difficulties for adequate irrigiation but will also supply water for thousands of acres of parambas

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

which can be converted into first class nilams. Besides, these schemes will also provide labour for thousands of people for a long time. The sooner these schemes are taken up the better will be the result in the direction of the grow more food campaign.

I would like to add that in Chittur Taluk there are ample facilities for starting of a sugar-cane factory, one ginning factory, and one Textiles. Now that electricity is supplied to Chittur from Pykara, it would be quite easy to obtain cheap electricity to start these factories. Thousands of acres of parambas are now cultivated with sugar-cane, cotton and groundnut. At present since there are no factories to support these cultivators, they are depending upon people in Bri i.h India; *viz.*, in Pollachi and Coimbatore, for consumption of their raw products. Now that control system and ban on export have been introduced, these cul.ivators are put to extreme hardship. If only proper facilities are started in Chittur Taluk, the whole of jaggery, sugar, cotton seeds, oil cakes for manure and the required cotton goods required for consumption in the whole of Cochin State can be made in Chittur which will on one side encourage the cultivators and provide labour for thousands of people. I hope Government whould give their due consideration for the above schemes also.

മിസ്റ്റർ ബി. എം. പീറർ: മിസ്റ്റർ പ്രസിഡണ്ട് സർ, ഞാൻ ഈ കൊല്ലത്തെ ബഡ്ജറിനെപ്പറ്റി ബഹുമാനപ്പെട്ട ഫൈനാൻസ് മെമ്പറെ അഭിനന്ദിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. അതിന്റെ രൂപീകരണത്തിൽ തന്നെ ചില ഐറ്റങ്ങളും വരുത്തി കാണുന്നതിൽ സന്തോഷിക്കുന്നു. അതായത് സഭയുടെ അറിവിലേയ്ക്കു വേണ്ട പല മാറ്റങ്ങളും മുൻ കൊല്ലങ്ങളിലെ ബഡ്ജറ് രൂപീകരണ രീതിയെ ആശ്രയിക്കാതെ other changes-ും miscellaneous-ും മറ്റും ഉൾപ്പെടുത്തി കാണുന്നതിൽ സന്തോഷിക്കുന്നു. അതിനുള്ള സംഖ്യ മുൻ കൊല്ലങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ചു ചുരുക്കി കാണുന്നതിൽ അഭിനന്ദിക്കുന്നു. പിന്നെ ബഡ്ജറിന്റെ മിച്ച സംഗതിയെപ്പറ്റി ഇവിടെയുള്ള വേറെ മെമ്പർമാർ ശരിയായി വിമർശിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടു ഞാൻ അതിനായി ഒരുങ്ങുന്നില്ല. എങ്കിലും ഒന്നു രണ്ടു സംഗതികളും പറയാതെ തരമില്ല.

അതായതു രോഗികൾക്കു ഭക്ഷണത്തിനും മരുന്നിനും നീക്കി വെച്ചിട്ടുള്ള സംഖ്യ വളരെ തുച്ഛമാണ്. ആ സംഖ്യ കുറച്ചു കൂടി കൂട്ടാതെ സാധുക്കളായ രോഗികൾക്കു രക്ഷകിട്ടുന്നതല്ല. അതിനായി ഞാൻ ഗവമ്മേണ്ടിനോടു അപേക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ഇനി എനിക്കു ഈ സഭയെ ധരിപ്പിക്കാനുള്ളതു മുൻകൊല്ലങ്ങളിലെ ബഡ്ജറിൽ ഒരു പല്ലവി പാടിക്കൊണ്ടിരുന്നതു ഗ്രാമോദ്ധാരണം, ഗ്രാമോദ്ധാരണം എന്നൊന്നായിരുന്നു. അതു രൂപാന്തരപ്പെട്ടു ഇപ്പോൾ യുദ്ധാനന്തര പുനരുദ്ധാരണം എന്നായിട്ടുണ്ട്. ഏതു തരത്തിൽ രൂപാന്തരപ്പെട്ടാലും കൊച്ചിയുടെ സ്ഥിതി നോക്കിയാൽ നാം പഴയപടിയെ പാലിക്കുന്നതാണു ഉത്തമം. കൊച്ചിയിലെ വ്യ ശതമാനം ജനങ്ങളും വില്ലേജുകളിലാണു താമസിക്കുന്നതു. അവരുടെ ആവശ്യങ്ങളെ—നിത്യജീവിതക്രമങ്ങളെ—ശരിയായി ആലോചിക്കേണ്ട കടമ ഗവമ്മേണ്ടിനുണ്ട്. നിങ്ങളുടെ ഓഫീസുകളെ വില്ലേജുകളിലേയ്ക്കു തിരിച്ചാൽ കാണുന്ന കാഴ്ച ടൌണിലേയുമായി വളരെ വ്യത്യസപ്പെട്ട ഒന്നായിരിക്കും. അതായതു കൊച്ചിയിലെ എല്ലാ സ്ഥലങ്ങളിലും ഇന്നും നടന്നു പോകുവാൻ വഴികളും ഇല്ല. അതിനും പുറമെ മനുഷ്യനത്യാവശ്യമായിരിക്കുന്ന ശുദ്ധ ജലം ശരിയായ രീതിയിൽ വിതരണം ചെയ്യാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ല. അവർക്കു ശരിയായ രീതിയിൽ ഒരു വീട്ടിൽ താമസിക്കുന്നതിനാവശ്യമായ സുഖസൌകര്യങ്ങളും ലഭിച്ചിട്ടില്ല. ഈ വക കാര്യങ്ങളും ഒക്കെ ആയിരിക്കണം നമ്മുടെ പോസ്റ്റ്വാർ റീകൺസ്ട്രക്ഷൻ സ്കീമിൽ ആലോചിക്കേണ്ടതു. ഞാൻ വ്യവസായത്തെപ്പറ്റിയൊ കൃഷിയെ ആശ്രയിച്ചു ഇവിടത്തെ സാമ്പത്തിക നില നന്നാക്കണമെന്നൊ ഗവമ്മേണ്ടിനോടു പറയുന്നില്ല. അവയൊക്കെ പലേ സന്ദർഭങ്ങളിലും ഗവമ്മേണ്ടിനെ ഉൽബോധിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഏതെങ്കിലും തരത്തിൽ ജനങ്ങളുടെ സാമ്പത്തികനില നന്നാക്കാൻ വേണ്ടതു ഗവമ്മേണ്ടു ചുണ്ടിക്കാണിച്ചു കൊടുക്കണം. എന്നാലെ കൊച്ചിയിലെ ഗ്രാമങ്ങളിൽ താമസിക്കുന്ന വ്യ ലക്ഷം ജനങ്ങൾക്കും സുഖജീവിതത്തിനു പ്രാപ്തരാകയുള്ളൂ.

ഇനി പറയാനുള്ളതു സപ്ലൈ ഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടിനെക്കുറിച്ചാണ്. നമ്മുടെ സപ്ലൈ ഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടിൽനിന്നും നടത്തുന്ന സപ്ലൈസ് പരിപൂർണ്ണമായ പദ്ധതിയിൽ എത്തിച്ചേർന്നിട്ടുണ്ടെന്നു പറയാൻ തയ്യാറുള്ളവനല്ല ഞാൻ. പക്ഷേ അതു പുതിയതായ ഒരു ഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടാണു, അതിനു പലതരത്തിലുള്ള പരിഷ്കാരങ്ങളും ആവശ്യമായി വരാം. അതെല്ലാം ഒന്നായി ചെയ്തു തീർക്കാൻ സാദ്ധ്യമല്ലെന്നു സമ്മതിക്കുന്നു; എങ്കിലും, അതിന്റെ ഫലവു-ലെ വരവു എന്താണെന്നും, നഷ്ടമൊ ലാഭമൊ എന്താണെന്നുമുള്ള വസ്തുത ശരിയായി അറിവാൻ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

കൊച്ചിയിലെ പൌരാവലി കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരുടെ കാത്തിരിക്കുകയാണെന്നു പറയാതെ തരമില്ല. അതെല്ലാം അജ്ഞാതമായിട്ടാണിരിക്കുന്നതു് ഇവിടത്തെ നെല്ലുല്പാദനത്തിന്റെ കണക്കു നോക്കിയാൽ ഗവർമ്മേണ്ടു് ഒരു പറ നെല്ലിനു കൊടുക്കുന്ന വില പ്രയോജനമുണ്ടു്. അതിൽനിന്നു കിട്ടുന്ന അരി പ്രയോജനമാണു്. ഗവർമ്മേണ്ടു് അതു പ്രയോജനമില്ലാത്തതാണു് വില്ക്കുന്നതു്. അതിനു കൂലിക്കൂലി നഷ്ടം. നിശ്ചയിക്കുക. എന്നാലും ഗവർമ്മേണ്ടിനു വലിയ ലാഭം ഉണ്ടു്. ഇങ്ങിനെ ലാഭമുണ്ടാകുന്നതു ഗവർമ്മേണ്ടു് ഖജാനയിൽ വരികയാണെങ്കിൽ അതുകൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന ഗുണം പൌരാവലിക്കാണു്. അല്ലെങ്കിൽ അതുകൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന ഗുണം അതു കൃഷി ചെയ്യുന്നവർക്കുള്ള സാധുക്കൾക്കായിരിക്കണം. എന്നാൽ അതേതു സ്ഥാനത്തേക്കു പോകുന്നുവെന്നറിഞ്ഞുകൂടാ.

ഇതിനു പുറമെ ഞാൻ ഒരു ശുപാർശം പറയാം. ഏറണാകുളത്തും മട്ടാഞ്ചേരിയിലും ഒരു നേരത്തെ ഭക്ഷണത്തിനു വിലയും പ്രവേശനവും കൊടുക്കണം. മദ്രാസ്സിൽ പോയാൽ സൌജന്യമതി കോയമ്പത്തൂരും സൌജന്യമാണു്. ഇവിടെ നാഴിയരിക്കു നാലു പൈ ആണു്. നാഴിയരിയുണ്ടെങ്കിൽ ഒരാളുടെ ഒരു നേരത്തെ ഭക്ഷണത്തിനു മതിയാകുന്നതാണു്. പിന്നെ ഇവിടെ ഹോട്ടൽകാർ പ്രവേശനവും വിലയും മറ്റും വാങ്ങിക്കുന്നതിന്റെ രഹസ്യം മനസ്സിലാകുന്നില്ല. സാധാരണയായി വലിയ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ശമ്പളം കുറയ്ക്കണം എന്നു പറയുന്ന ആളാണു ഞാൻ, എങ്കിലും ഈ അവസരത്തിൽ അവരുടെ ശമ്പളം കുറച്ചു കൂട്ടണം എന്നു പറയുന്നതിൽ എനിക്കു മടിയില്ല. ഏറണാകുളത്തും മട്ടാഞ്ചേരിയിലുമുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ കാര്യം കഷ്ടമാണു്. ഇപ്പോൾ 100 രൂപാവരെയുള്ളവർക്കു മാത്രമാണു ഡിയർനസ് അലവൻസ് കൊടുക്കുന്നതു്. 100 രൂപയുടെ മേൽ ശമ്പളമുള്ളവർക്കും അലവൻസ് കൊടുക്കണമെന്നാണു ഞാൻ പറയുന്നതു് ഒരു നേരത്തെ ഭക്ഷണത്തിനു വില. മുതൽ പ്രവേശനവരെ കൊടുക്കേണ്ടിവരുന്നുവെന്നുള്ളതിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കാം, ഇവിടത്തെ റേഷൻ സിസ്റ്റം തൃപ്തികരമായി ഇവർക്കു ചെയ്യാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ലെന്നു്. പിന്നെ ഏതെങ്കിലും തരത്തിൽ ശ്രുതഗതിക്കൂട്ടി ഈ കണക്കു പരിശോധനയ്ക്കു ഒരു സ്റ്റാഫിനെ നിശ്ചയിച്ചാൽ കൊള്ളാം.

മിസ്റ്റർ വി. കെ. ഭാസ്കരമേനോൻ: ആളുകൾ അനവധി ഇപ്പോൾതന്നെയുണ്ടു്.

മിസ്റ്റർ ബി. എം പീറർ: അങ്ങിനെ ഒരു സ്റ്റാഫുണ്ടെങ്കിൽ ഇതുവരെ കണക്കു പറഞ്ഞു വന്നിട്ടില്ല എന്റെ കച്ചവടം മട്ടാഞ്ചേരിയിലാണു്. ഞാൻ കേൾക്കുന്നതു ശരിയാണെങ്കിൽ സപ്ലൈ ഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടിൽ നിന്നു പല സാധനങ്ങളും നഷ്ടപ്പെട്ടു പോകുന്നുണ്ടെന്നാണു്. ഇതു വാങ്ങിക്കുമ്പോൾ പോകുന്നതോ അതോ ഇവിടെ കൊണ്ടുവന്നതിനുശേഷം സൂക്ഷിക്കാതെ പോകുന്നതോ എന്താണെന്നു അറിഞ്ഞുകൂടാ. ഗവർമ്മേണ്ടിനു് നഷ്ടം വന്നാൽ അതു ജനങ്ങൾക്കു നഷ്ടമാണു്. ലാഭം ഇന്നു ഖജാനയിലുണ്ടെങ്കിൽ അതിൽ സന്തോഷിക്കുന്നു. സംഖ്യ ഖജാനയിലുണ്ടെങ്കിൽ അത്യാവശ്യകാര്യങ്ങൾക്കു ചോദിച്ചാൽ കിട്ടുമെന്നു ഞങ്ങൾക്കു ബോദ്ധ്യമുണ്ടു്.

ഇത്രമാത്രമാണു എനിക്കു് പറയുവാനുള്ളതു് അല്ലാതെ മറ്റൊന്നും പറയാനില്ല.

The House rose for the day at 5 p.m.

N. S. RADHAKRISHNA SARMA
Secretary to the Council

APPENDIX I

(Please see Question No. 2)

	Hospitals	*Started on*		*Hospitals*	*Started on*
1	Ernakulam	27—4—1119	4	Kodakara	20—7—1119
2	Azhicode	6—8—1119	5	Cheruthuruthi	8—8—1119
3	Tattamangalam	2—9—1119			
	Vaidyasalas	*Started on*		*Vaidyasalas*	*Started on*
1	Villyadom	23—6—1119	6	Chelakara	14—7—1119
2	Elankunnapuzha	11—8—1119	7	Edavilangu	do.
3	Mundur	13—8—1119	8	Machad	do.
4	Vadakkancheri	12—8—1119	9	Sreemulanagaram	do.
5	Kandassankadavu	14—7—1119	10	Nalleppilli	do.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly